

ULUSLARARASI DERS KİTAPLARI VE EĞİTİM MATERYALLERİ DERGİSİ (IJOTEM)

<https://dergipark.org.tr/tr/pub/ijotem>

Üstün Yetenekli Öğrencilere Eğitim Veren Öğretmenlerin Web 2.0 Araçlarına Yönelik Görüşleri: Çocuk Üniversitesi Örneklemini

Sibel ÇAĞIR¹

Yıldız Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler
Enstitüsü, Sosyal Bilgiler Eğitimi Bölümü
Doktora Öğrencisi
cagirsibel@gmail.com
Orcid ID: 0000-0002-8312-1152

Ali YAĞCI¹

Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi,
Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim
Programları ve Öğretimi Bölümü
Bilim Uzmanı
ayagci89@gmail.com
Orcid ID: 0000-0003-0359-4927

Makale Türü: Araştırma Makalesi

Alınma Tarihi: 12.05.2025

Kabul Edilme Tarihi: 31.05.2025

Çevrimiçi yayınlanma tarihi: 31.05.2025

Alıntı: Çağır, S., & Yağcı, A. (2025). Üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin Web 2.0 araçlarına yönelik görüşleri: Çocuk Üniversitesi örneklemini. *Uluslararası Ders Kitapları ve Eğitim Materyalleri Dergisi*, 8(1), 22-63.

Üstün Yetenekli Öğrencilere Eğitim Veren Öğretmenlerin Web 2.0 Araçlarına Yönelik Görüşleri: Çocuk Üniversitesi Örnekleme

Sibel ÇAĞIR¹

Yıldız Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sosyal Bilgiler Eğitimi Bölümü

Ali YAĞCI²

Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eğitim Programları ve Öğretimi Bölümü

ÖZ

Araştırma Makalesi

Üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin Web 2.0 araçlarıyla ilgili görüşlerini değerlendirmek amacıyla nitel bir araştırma yöntemi olarak durum çalışması desenlerinden bütüncül tek durum deseni tercih edilmiştir. 2024-2025 eğitim öğretim yılında Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde görev yapan 12 öğretmene, Google Forms aracılığıyla açık uçlu sorular gönderilmiş ve bu sorulara yanıt alınmıştır. Elde edilen verilerde, tümevarımsal tematik analiz yaklaşımı kullanılmıştır. Öğretmenlerin görüşlerinden, Web 2.0 araçlarıyla ilgili “kolaylık ve erişilebilirlik” ve “kullanım durumu” kategorileri öne çıkmıştır. En çok tercih edilen Web 2.0 aracı “Canva” olarak belirlenmiştir. Araçların kullanım amaçlarında “öğrenci katılımı”, kullanım avantajlarında ise “pedagojik yaklaşımlar” kategorileri tespit edilmiştir. Dezavantajlar arasında “teknik sorunlar” ve “sosyal/psikolojik etkiler” dikkat çekmiştir. Karşılaşılan problemler ise “teknik ve yazılımsal sorunlar” olarak belirlenmiştir. Sosyal yaşam kazanımlarında “işbirliği ve takım çalışması” ön plana çıkmıştır. Web 2.0 araçlarıyla ilgili kaynaklara dair görüşlerde “akademik ve deneyimler” belirlenmiştir. Web 2.0 araçlarının etkin kullanımını artırmak için öğretmenlere dijital okuryazarlık eğitimleri verilmesi, teknik desteğin güçlendirilmesi ve deneyim paylaşım ortamlarının oluşturulması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Üstün yetenekli öğrenci, öğretmen, Web 2.0 araçları, çocuk üniversitesi

Alınma Tarihi:
12.05.2025
Kabul Edilme Tarihi:
31.05.2025
Çevrimiçi yayınlanma
tarihi: 31.05.2025

Sorumlu yazar iletişim bilgileri:

¹ Doktora Öğrencisi

cagirsibel@gmail.com

Orcid ID: 0000-0002-8312-1152

Diğer yazar iletişim bilgileri:

² Bilim Uzmanı

ayagci89@gmail.com

Orcid ID: 0000-0003-0359-4927

**The Opinions of Teachers Teaching Gifted Students on Web 2.0 Tools: Children's
University Sample**

Sibel ÇAĞIR¹

*Yıldız Technical University, Institute of Social Sciences, Department of Social Sciences
Education*

Ali YAĞCI²

*Karamanoğlu Mehmetbey University, Institute of Social Sciences, Department of Curriculum
and Instruction*

Abstract

A case study design, a qualitative research method, was adopted to evaluate the views of teachers working with gifted students regarding Web 2.0 tools. In the 2024-2025 academic year, 12 teachers from Üsküdar Children's University were asked open-ended questions via Google Forms, and responses were collected. The data were analyzed using a inductive thematic analysis approach. From the teachers' responses, categories related to Web 2.0 tools, such as "ease of use and accessibility" and "usage status", emerged. The most preferred Web 2.0 tool was identified as "Canva". In terms of the tools' usage purposes, the "student engagement" category was highlighted, while "pedagogical approaches" were identified as the primary advantage. Disadvantages included "technical issues" and "social/psychological effects". The problems encountered were categorized as "technical and software-related issues". In terms of social life benefits, "collaboration and teamwork" were emphasized. Regarding sources of information about Web 2.0 tools, "academic and experiential" resources were identified. It was concluded that to enhance the effective use of Web 2.0 tools, teachers should receive digital literacy training, technical support should be strengthened, and environments for sharing experiences should be created.

Research Article

*Received: 12.05.2025
Accepted: 31.05.2025
Published online:
31.05.2025*

Keywords: Children's university, teacher, gifted student, Web 2 0 tools

Corresponding author:

¹PhD Student

cagirsibel@gmail.com

Orcid: 0000-0002-8312-1152

Other author:

² Science Expert

ayagci89@gmail.com

Orcid: 0000-0003-0359-4927

Giriş

Eğitimden bahsettiğimizde, dünya genelinde önem taşıyan bir konu olan fırsat eşitliği, tüm çocukların eşit imkanlarla eğitim almasını sağlamayı hedefler. Bu, çocukların yeteneklerine, çevresel koşullarına, sosyoekonomik durumlarına ya da fiziksel özelliklerine bakılmaksızın adil bir şekilde kaynaklardan faydalanmalarını amaçlar. Üstün yetenekli çocuklar ise bilişsel, psikososyal ve duygusal alanlarda farklılıklar gösterdiği için onlara özel eğitim programlarına ihtiyaç duyarlar. Bu çocuklar, tarama ve tanılama çalışmaları ile belirlenerek uygun programlara dahil edilir. Eğitim sürecinin temel amacı, her bireyin farklılıklarını göz önünde bulundurarak hazırlanan programlar ve gelişimlerine uygun eğitim ortamları ile gizli potansiyellerini keşfetmelerine yardımcı olmaktır (Yılmaz, 2021).

Üstün yetenekli çocuklar, öğrenme hızları, derinlikleri ve ilgi alanları açısından diğer sınıf arkadaşlarından farklılık gösterebilir. Bu nedenle, onlara uygun bir eğitim sunarken dikkate alınması gereken bazı unsurlar vardır. Bu alanda yeterli deneyimi olmayan öğretmenlerin, üstün yetenekli çocuklarla ilgili temel bilgilere sahip olmaları önemlidir; böylece bu çocukların potansiyellerinin fark edilmesi sağlanabilir (Dağlıoğlu, 2010). Üstün yetenekli bireylerin eğitimi pedagojik açıdan zor bir alanı oluşturur ve bu zorluk aynı derecede önemi de ifade eder (Bilgili, 2013). Kaya (2015) tarafından yapılan bir çalışmada, öğretmenlerin üstün yetenek kavramını algılama biçimleri incelemiştir. Bu çalışmanın sonucunda, üstün yetenekli öğrencilerin özelliklerinin iyi bilinmesinin, öğretmenlerin öğrencilerini doğru bir şekilde yönlendirmelerine ve sınıf içi uygulamalarında daha etkili olmalarına katkı sağladığı belirlenmiştir. Ayrıca, özel eğitim gerektiren çocuklara eğitim verirken öğretmenin çocukla kurduğu iletişim, eğitimin niteliği açısından büyük önem taşımaktadır (Aydın ve Karkaç, 2015). Lewis (1982) tarafından yapılan bir çalışmada, özel yetenekli öğrencilerin öğretmenlerinde bazı belirgin özelliklerin bulunduğu belirtilmiştir. Bu özellikler arasında, öğrencileriyle empati kurabilme yeteneği, diğer öğretmenlerden farklı olarak daha yaratıcı ve zengin bir hayal gücüne sahip olma ve öğretecekleri konudan ziyade öğrencilerin konuya nasıl yaklaşacaklarını temel alma yeteneği yer almaktadır. Bu doğrultuda, hem ulusal hem de uluslararası düzeyde özel yetenekli çocukların eğitim ve gelişiminde öğretmenlerin rolü ve sorumlulukları üzerinde durulması gerekmektedir (Levent vd., 2018). Nitekim içinde bulunduğumuz çağın gereklilikleri, eğitimde sadece bilgi aktaran değil, aynı zamanda öğrencilerin potansiyelini ortaya çıkaran, onları geleceğe hazırlayan rehber öğretmenlere duyulan ihtiyacı artırmaktadır. 21. yüzyılda, yaşam becerileri, kariyer becerileri

ile yenilikçi ve proje odaklı akademik çalışmalar, belirli konulardaki bilgilerden veya öğrenilmiş bilgilerden daha önemli hale gelmiştir (Çevik ve Şentürk, 2019).

21. yüzyıl eğitim becerilerinin öğrencilere kazandırılmasında, öğretmenlerin Web 2.0 gibi dijital eğitim araçlarını kullanması ve dijital okuryazarlıklarını geliştirmesi büyük önem taşımaktadır. Bu gelişimi öğrencilerine aktarmaları da aynı derecede önemlidir (Şahin, 2021). Kara ve diğerleri (2021) tarafından yapılan bir çalışmada, üstün yetenekli öğrencilerin bilişim teknolojilerini ve sosyal medyayı etkin bir şekilde kullanmaları, sosyal beceri düzeylerinin artmasına katkı sağlamıştır. Çocuk Üniversitesinde görevli öğretmenlerin bu konuda daha fazla sorumluluğu bulunmaktadır. Üstün yetenekli öğrenciler, aldıkları eğitimle hem ülkemizde başarılı işler yapmakta hem de uluslararası alanda kendilerini ve ülkemizi en iyi şekilde temsil etmektedirler. Bu bağlamda, öğretmenlerin teknolojik okuryazar olarak kendilerini geliştirmeleri ve Web 2.0 araçlarını kullanarak öğrencilerin kendilerini gerçekleştirmelerine fırsat tanımaları önemlidir. Ayrıca, öğrencilere problem çözme becerilerini geliştirme ve kendi projelerini ya da materyallerini oluşturma fırsatı verilerek, Çocuk Üniversiteleri'nin eğitim amacı olan proje tabanlı öğrenmenin en iyi şekilde uygulanması sağlanmalıdır. Bu noktada Web 2.0 araçları eğitimde öğrenci katılımını, yaratıcılığı, kendini ifade etmeyi ve işbirliğini teşvik etmek için kullanılabilir (Alhassan, 2017; Arabacı ve Akıllı, 2021; Uyulgan ve Akkuzu, 2022).

Üstün Yetenekli Bireyler Eğitimi

Geçmişten günümüze, Türk milletinin üstün yeteneklilerin eğitimi konusunda dünyaya öncülük ettiği bilinmektedir. Eflatun'un tasarladığı eğitim sistemi, Gulamhane ve Enderun mekteplerinde uygulanmış; devşirme usulüyle seçilen öğrenciler, bu sistem aracılığıyla devlet adamı, üst düzey yönetici, asker ve sanatçı olarak yetiştirilmiştir ve bu nedenle, Enderun eğitim sistemi, üstün yeteneklilerin eğitimi açısından en önemli uygulamalardan biri olarak dikkat çekmektedir (Oruç vd., 2019). Günümüz Türkiye'sinde, üstün yetenekli bireyler için 1993 yılında başlatılan pilot bir çalışma ile oluşturulan Bilim ve Sanat Merkezileri (BİLSEM), üstün yetenekli çocukların okul sonrası eğitimine yönelik faaliyetlerine devam etmektedir. Son yıllarda, özel yetenekli çocukların eğitimi konusunda yükseköğretim kurumları da devreye girmiştir. Bu çerçevede, üniversitelerde üstün yetenekli bireylere yönelik anabilim dalları kurulmuş ve özel okulların çabalarıyla eğitim yelpazesi genişletilmiştir (Sözel, 2019).

Üstün yetenekli öğrencileri genel olarak tanımlamak gerekirse, bu öğrenciler yaşitlarına göre zihinsel yetenekleri veya zekâlarıyla daha yüksek bir performans sergileyen, yaratıcı düşünme becerileri güçlü olan ve başladıkları işleri tamamlama konusunda yüksek bir

sorumluluk anlayışına sahip olan bireylerdir (Ataman, 1998). Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) Özel Eğitim Hizmetleri Yönetmeliği'nde 4'üncü maddesi (1) fıkrası u bendi ve BİLSEM (Bilim ve Sanat Merkezleri) Yönergesinin 4'üncü maddesi (n) fıkrasında yer alan tanıma göre üstün yetenekli birey *"yaşıtlarına göre daha hızlı öğrenen, yaratıcılık, sanat, liderliğe ilişkin kapasitede önde olan, özel akademik yeteneğe sahip, soyut fikirleri anlayabilen, ilgi alanlarında bağımsız hareket etmeyi seven ve yüksek düzeyde performans gösteren bireyi"* ifade etmektedir (Özel Eğitim Hizmetleri Yönetmeliği, 2018; Bilim ve Sanat Merkezleri Yönergesi, 2018). MEB, üstün yetenekli bireylerin becerilerini geliştirmeleri, kendilerini tanımaları ve potansiyellerini gelecekte kendileri, toplum ve ülkemiz için olumlu bir şekilde kullanabilmeleri amacıyla uygun eğitim imkânları sunmaya önem vermektedir. Bu kapsamda, Bakanlığın *"Özel Eğitim ve Rehberlik Genel Müdürlüğü"* bünyesinde oluşturduğu birim, *"Özel Yetenekli Bireyler Strateji ve Uygulama Planı"* adıyla stratejik yol haritaları hazırlamaktadır. Bu planın temel amacı, üstün yetenekli bireylerin fiziksel, duygusal, bilişsel ve sosyal becerilerini tanımak ve yetenekleri doğrultusunda uygun eğitim programları uygulayarak yeni bir eğitim felsefesi geliştirmek ve toplumsal farkındalık yaratmaktır. Üstün yetenekli bireylerin eğitiminde, BİLSEM gibi çeşitli eğitim yaklaşımlarıyla birçok üstün yetenekli bireye ulaşmak ve öğrenim yaşamlarının ardından istihdamları için planlar hazırlamak hedeflenmektedir (MEB, 2013). Üstün yetenekli bireyler, eğitim sisteminde gelişim ve öğrenme düzeyleri açısından akranlarından farklı ve ayrıcalıklı bir grup oluşturmaktadır. Bu özellikleri nedeniyle, eğitim sisteminde ihtiyaçlarının doğru bir şekilde değerlendirilmesi ve farklı eğitim programlarının hazırlanması gerekmektedir (Kontaş, 2010). Bu bağlamda, üstün yetenekli çocuklar, eğitimde desteklenmesi gereken gruplar arasında yer almasına rağmen genellikle göz ardı edilen ve sınırlı imkânlardan yararlanan gruplardan biridir (Özbay, 2013). Türkiye'de üstün yetenekli çocukların eğitimi, ulusal ve uluslararası düzeyde yapılan yasal düzenlemelerle güvence altına alınmış olsa da, uygulamada hak ihlalleri yaşandığı gözlemlenmektedir. Örneğin, özel eğitim gereksinimi duyan bireyler, yasa ve yönetmeliklerle tanımlanarak engelli bireylerle birlikte değerlendirilmiş, ancak üstün yetenekli çocuklar bu çerçevede yer almıştır. Yönetmelikte açıkça belirtilmeyen bu durum, üstün yetenekli öğrencilerin eğitim ihtiyaçlarının karşılanmasında belirsizlikler ve eksiklikler yaratmaktadır (Levent, 2011). Oruç ve diğerleri (2020) tarafından yapılan çalışmada, üstün yetenekli bireylere yönelik eğitim ortamlarının artırılması gerektiği, sınıf düzeyinin yaş grubuna göre değil, bilişsel seviyeye göre belirlenmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Ayrıca, öğretmenlerin üstün yetenekli bireylere eğitim verebilecek şekilde eğitim almalarına yönelik çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Çocuk Üniversitesi

İlk çocuk üniversitesi, 1993 yılında İngiltere'nin Birmingham kentinde Tim Brighouse liderliğinde kurulmuştur ve İngiltere'deki eğitim sistemi içinde süregelen başarı düzeyleri arasındaki uçurumu kapatmak amacıyla bir çözüm önerisi olarak hayata geçirilmiştir (MacBeath ve Waterhouse, 2008; Overton, 2010). Türkiye'de ise ilk çocuk üniversitesi, 2009 yılında Ankara Üniversitesi'nde Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK) desteğiyle kurulmuştur (Günder Esgin, 2022; Öztürk ve Bozkurt Altan, 2019).

Çocuk üniversitesi, üstün yetenekli bireylere okul dışı öğrenme ortamı sunarak onlara keşfetme mutluluğu yaşatmayı amaçlayan bir yapıdır. Bilim, sanat ve spor gibi etkinlikleri sevdirmeyi ilke edinir ve gerçekleştirilen aktiviteler aracılığıyla çocukların el ve zihinsel becerilerini geliştirmelerine yardımcı olur. Ayrıca grup çalışmasını teşvik eder ve etkili iletişim becerileri kazanmalarını hedefler (Kısakürek, 2019; Öztürk ve Bozkurt Altan, 2019).

Çocuk üniversiteleri, benzer özellikler taşıyor olsa da, içinde barındırdıkları farklı kavramlar nedeniyle tek bir model olarak tanımlanamaz (Götz ve Seifert, 2010; Iber, 2015). Bu üniversitelerin, kurulduğu coğrafyanın kendine özgü karakteristiklerini yansıttığı ve ortak yönlerinin gönüllü katılımcılık, non-formal öğrenme yaklaşımı, 7-14 yaş arası çocuklara hitap etme ve keşif duygusunu güçlendirme olduğu söylenebilir (Eş ve Öztürk Geren, 2014; Shelley vd., 2019; Walan ve Gericke, 2019). Çocuk üniversiteleri, Avrupa'dan başlayarak dünya genelindeki üniversite kampüslerinde, çocukların erken yaşta bilimle ve bilimsel etkinliklerle tanışmalarını sağlamak amacıyla faaliyet göstermeye başlamıştır (Günder Esgin, 2022). Bu bağlamda, çocuk üniversitelerinin misyonu, çocukların yeteneklerini, bilgilerini ve olanaklarını kullanarak dünyayı anlamalarına ve bu dünyada gelişebilmelerine yönelik yaratıcı ve entelektüel potansiyellerini geliştirmektir. Bu misyon doğrultusunda, çocuk üniversitelerinin işlevleri arasında merak duygusunu uyandırmak, öğrenme motivasyonunu artırmak, deneyimsel öğrenme (yaparak ve yaşayarak öğrenme) ortamları oluşturmak ve yaşam boyu öğrenme becerisini geliştirmek yer alır. Çocuk üniversiteleri, yalnızca akademik başarıyı artırmayı amaçlayan merkezler ya da hobileri destekleyen kurs programları değildir (Kaplan Sayı, 2015). Merak duygusunun yanı sıra eleştirel düşünme ve problem çözme becerilerini de geliştiren bu yapılar, uyguladıkları programların içeriklerini oluştururken farklı yöntem ve modeller kullanabilmektedir.

Türkiye'de, Yükseköğretim Kurulu (YÖK) onayıyla kurulan ilk çocuk üniversitesi, 2012 yılında İstanbul Medeniyet Üniversitesi ve Üsküdar Belediyesi işbirliğiyle faaliyete geçmiştir. Bu üniversite, üstün zekâlı ve yetenekli öğrencilere BİLSEM gibi zekâ ve yetenek

alanlarında destek sunmaktadır (Üsküdar Çocuk Üniversitesi, 2012). Üsküdar Çocuk Üniversitesi, bilimsel ve eleştirel düşünme, sorgulama, sorun çözme gibi temel yaşam becerilerini kazandırmayı ve zekâ seviyeleri, yetenekleri ve ilgi alanları doğrultusunda üstün yetenekli çocukların gelişimlerine katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

Web 2.0 Araçları

Günümüzde web teknolojileri ve uygulamaları hızla gelişmekte, bu durum eğitimde web teknolojilerinin kullanımını önemli ölçüde artırmaktadır. Eğitim alanında teknolojinin, özellikle de Web 2.0 teknolojilerinin entegrasyonu, en etkili araçlar arasında yer alıyor. O'Reilly (2007) Web 2.0 araçlarını, bilgisayarın internet üzerinden işlevsel bir şekilde kullanılmasını sağlayarak daha fazla insanın etkileşimde bulunmasını kolaylaştıran bir uygulama olarak değerlendirilmektedir. Bu teknolojiler, etkileşimli ve interaktif içerikler sunarak öğrenmeyi daha dinamik ve katılımcı hale getiriyor. Teknolojik gelişmelerin artmasıyla birlikte Web 2.0 teknolojileri, öğrencilerin günlük yaşamlarında ve eğitim süreçlerinde önemli bir rol oynamaya başladı. Geleceği şekillendiren üstün yeteneklere sahip bireylerin kritik roller üstlenmeleri, bu bireyler için verilen eğitimin büyük bir önem taşımasını sağlıyor. Üstün yetenekli öğrenciler, yaşlılarından farklı gelişim ve potansiyellere sahip olduklarından, onların potansiyellerini en üst düzeye çıkarmak için standart yöntemlerin ötesinde, özel yeteneklerine uygun öğretim yöntemleri ve tekniklerine ihtiyaç duyulmaktadır. Çelik Şahin ve diğerleri (2020) tarafından yapılan çalışmada, BİLSEM yöneticileri ve öğretmenlerinin Türkiye'nin Bilişim Teknolojileri (BİT) vizyonu hakkında yeterli bilgiye sahip olmadığı belirlenmiştir. Ayrıca, kurumlarında yürütülen BİT uygulamalarını yetersiz buldukları, yenilikçi BİT uygulamaları hakkında sınırlı bir farkındalığa sahip oldukları ve kendi dijital yeterliliklerini de düşük düzeyde değerlendirdikleri tespit edilmiştir. Kılıç ve Kırıl Özkan (2022) tarafından yapılan çalışmada, BİLSEM öğretmenlerinin eğitim teknolojisi öz yeterliklerini en çok etkileyen faktörlerin, tam ve doğrudan deneyimler olduğu bulunmuştur. BİLSEM öğretmenlerinin uluslararası eğitim teknolojisi standartlarına göre dijital vatandaşlık, bilgi güvenliği ve eğitim teknolojilerinin kullanımında öncülük etme konularında öz yeterliklerinin düşük olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca, öğretmenlerin bu alanda bilgi ve donanım eksikliği olduğunu ifade ettikleri tespit edilmiştir. Şentürk ve diğerleri (2024) tarafından yapılan çalışmada, öğretmen adaylarının Web 2.0 araçlarıyla pratik içerik geliştirmeye yönelik öz-yeterlik inançları “orta” düzeyinde olduğu tespit edilmiştir. Yağcı ve Şentürk (2023) tarafından yapılan çalışmada, öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını “nadiren” kullandıkları tespit edilmiş

olup, yine öğretmenlerin Web 2.0 araçları kullanım yetkinliklerinin “*çok az yetkin*” düzeyinde olduğu tespit edilmiştir. Kılıç ve Kırıl Özkan (2023) tarafından yapılan çalışmanın sonuçlarına göre, BİLSEM öğretmenleri eTwinning platformunu ve beraberindeki teknoloji bileşenlerini başlangıçta zor ve karmaşık bulduklarını belirtmişlerdir. Ancak, bu platformu kullandıkça sağladığı faydalar nedeniyle algılarının değiştiği gözlemlenmiştir. Öğretmenler, eTwinning ile birlikte kullanılan Web 2.0 araçları gibi teknolojik araçlara yönelik tutumlarının olumlu yönde geliştiğini ve bu araçların sağladığı yararlar nedeniyle derslerine entegre etmeye çalıştıklarını ifade etmişlerdir. Kiroğlu ve Güven (2024) tarafından yapılan bir çalışmada, BİLSEM öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarıyla ilgili olarak, bu araçlardan haberdar oldukları ve onları ilk kez eTwinning eğitimleri ile sosyal medya üzerinden tanıdıkları belirlenmiştir. Öğretmenler, bu araçlar sayesinde iletişim, teknoloji kullanımı ve mesleki becerilerini geliştirdiklerini ifade etmişlerdir. En sık olarak Canva uygulamasını kullandıkları ve tavsiye ettikleri tespit edilmiştir. Ancak, öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanırken donanımsal ihtiyaçlar ve bu araçlardan kaynaklanan sorunlarla karşılaştıkları da ortaya konmuştur. Olpak (2023) tarafından yapılan çalışmada, BİLSEM’de görevli öğretmenlerin derslerinde dijital kaynakları en çok öğrenci ilgisini ve dikkatini çekmek amacıyla kullandıkları belirtilmiştir. Ayrıca, öğretmenlerin yaygın olarak Canva Web 2.0 aracını tercih ettikleri ifade edilmiştir. Sarı ve diğerleri (2023) tarafından yapılan bir çalışmada, Covid-19 Salgını Sürecinde BİLSEM’de görev öğretmenlerin uzaktan eğitim sırasında en çok Web 2.0 araçlarını kullandıkları, dersleri çoğunlukla Zoom üzerinden yürüttükleri ve ders sırasında farklı eğitim portallarını, çevrimiçi videoları ve resim uygulamalarını da kullandıkları tespit edilmiştir. Web 2.0 araçları, bireysel öğrenmeleri destekleyerek zenginleştirilmiş eğitim uygulamalarına olanak tanımaktadır. Özellikle üstün yetenekli öğrenciler için hazırlanmış farklılaştırılmış programları bireyselleştirmek ve zenginleştirmek amacıyla eğitim süreçlerinde kullanılmaya başlanmıştır. Bu araçlar, içerik hazırlama, materyal oluşturma, ölçme ve değerlendirme ile ödev verme gibi birçok alanda etkin bir şekilde yer almaktadır.

Araştırmanın Amacı

Web 2.0 uygulamaları, 21. yüzyıl teknolojisi olarak hızlı ve kolay erişim, bilgi paylaşımı, veri depolama, tasarım, görsel içerik paylaşımı ve ölçme-değerlendirme gibi avantajlar sunarak her yaştan kullanıcıya sosyal yaşam, eğitim, sağlık ve birçok alanda kolay erişim imkânı sağlamaktadır (Altun, 2008). Web 2.0 araçlarının, öğrenci ve öğretmenler tarafından eğitimde etkin bir şekilde kullanıldığı gözlemlenmektedir (Horzum, 2010). Yüksek

performans gösteren eğitim sistemleri, öğrenme standartlarından ödün vermeden farklılaştırılmış öğretim uygulamalarıyla öğrencilerin öğrenme ihtiyaçlarındaki farklılıkları dikkate almaktadır (Çam ve Acat, 2023). Bu çerçevede, Çocuk Üniversitesi öğrencileri de farklılıklarını ortaya koyacak bireyselleştirilmiş eğitim almaktadır. Web 2.0 araçları, Çocuk Üniversitesi'nde öğrenim gören üstün yetenekli öğrencilerin işbirliği içinde çalışmalarını, teknolojiyi etkin bir şekilde kullanmalarını ve kendi bireysel yeteneklerini keşfetmelerine olanak tanıyacaktır. Çocuk Üniversitesi'nde görev yapan öğretmenler, Web 2.0 araçlarını ne kadar tanır ve kullanırsa, bu araçları öğrencilerine de kullanma fırsatı vererek farklılaştırılmış eğitim modeline katkı sunar ve öğrencilerin bireysel yeteneklerini sergilemelerine yardımcı olur. Bu nedenle, Çocuk Üniversitesi'nde görevli öğretmenlerin Web 2.0 araçlarıyla ilgili görüşleri büyük önem taşımaktadır.

Bu çalışmada, üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren Çocuk Üniversitesi'nde görev yapan öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarıyla ilgili görüşleri incelenerek alana katkı sağlanması amaçlanmaktadır. Bu bağlamda araştırmanın problem cümlesi *“çocuk üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin Web 2.0 araçlarına yönelik görüşleri nelerdir?”* olarak belirlenmiştir. Bu ana problem cümlesi, aşağıdaki alt problemler ışığında çalışılmıştır:

1. Çocuk Üniversitesi'nde görev yapan öğretmenlerin Web teknolojileri hakkındaki görüşleri nelerdir?
2. Çocuk Üniversitesi'nde görev yapan öğretmenlerin kullandığı veya kullanmadığı Web 2.0 araçları hangileridir?
3. Çocuk Üniversitesi'nde görev yapan öğretmenlerin en sık kullandığı Web 2.0 araçları nelerdir?
4. Çocuk Üniversitesi'nde görev yapan öğretmenlerin Web 2.0 araçlarının kullanım amaçlarıyla ilgili görüşleri nelerdir?
5. Çocuk Üniversitesi'nde görev yapan öğretmenlerin Web 2.0 araçlarının kullanım avantajlarıyla ilgili görüşleri nelerdir?
6. Çocuk Üniversitesi'nde görev yapan öğretmenlerin Web 2.0 araçlarının kullanım dezavantajlarıyla ilgili görüşleri nelerdir?
7. Çocuk Üniversitesi'nde görev yapan öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanırken karşılaştıkları sorunlar hakkında görüşleri nelerdir?
8. Çocuk Üniversitesi'nde görev yapan öğretmenlerin Web 2.0 araçlarının sağladığı sosyal yaşam kazanımları nelerdir?

9. Çocuk Üniversitesi'nde görev yapan öğretmenlerin Web 2.0 araçlarıyla ilgili tavsiye aldıkları kaynaklar hangileridir?

Yöntem

Bu bölümde, “*araştırma deseni*”, “*çalışma grubu*”, “*veri toplama araçları*”, “*verilerin toplanması ve analizi*” ve “*geçerlik ve güvenirlik*” konu başlıkları ele alınmıştır.

Araştırma Deseni

Bu çalışmada, üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren Çocuk Üniversitesi'nde görev yapan öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarıyla ilgili görüşleri incelemek ve değerlendirmek amacı ile nitel bir yöntemle yürütülmüştür. Nitel araştırma genel olarak “*gözlem, görüşme ve doküman analizi gibi yöntemlerle algı ve olayların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir şekilde ortaya konması süreci*” olarak tanımlanır (Yıldırım ve Şimşek, 2021). Fraenkel ve Wallen (2006)'a göre nitel araştırma, kişiler arasında var olan ilişkileri, etkinlikleri, olayları ya da gerçeklerin derinlemesine çalışıldığı araştırmalardır.

Bu çalışmada, ilgili alan ve konu kapsamında durum çalışması desenlerinden bütüncül tek durum deseni olarak tasarlanmıştır. Durum çalışması, belirli bir zaman dilimi içinde bir konu veya durumun derinlemesine incelenmesini sağlayan nitel bir araştırma yaklaşımıdır (Creswell, 2014). Bu çalışmada, durum çalışması desenlerinden biri olan bütüncül tek durum deseni kullanılmıştır. Bütüncül tek durum deseni, belirli bir durum üzerinde kapsamlı bir şekilde durulmasına olanak tanımaktadır (Yıldırım ve Şimşek, 2021).

Çalışma Grubu

Bu çalışmada, 2024-2025 eğitim öğretim yılında üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde görev yapan öğretmenler yer almıştır. Katılım, gönüllülük esasına dayalı olarak gerçekleştirilmiştir. Tablo 1'de çalışmaya katılan öğretmenlerin demografik özellikleri verilmiştir.

Tablo 1

Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde Görev Yapan Öğretmenlerinin Demografik Özellikleri

Değişkenler	Gruplar	Frekans (f)	Yüzde (%)
Cinsiyeti	Kadın	7	58.3
	Erkek	5	41.7
Medeni durumu	Bekâr	7	58.3
	Evli	5	41.7
Yaşı	18-24 yaş	2	16.7
	25-34 yaş	6	50.0
	35-44 yaş	4	33.3
Eğitim Durumu	Lisans	10	83.3
	Yüksek Lisans	1	8.3
	Doktora	1	8.3
Mesleki Kıdemi	1-5 yıl	2	16.7
	6-10 yıl	6	50.0
	11-15 yıl	3	25.0
	16 ve üzeri yıl	1	8.3
Mezuniyet Branşı	Fen ve Teknoloji	3	25.0
	Çocuk gelişimi	2	16.7
	Psikoloji	1	8.3
	Bilgisayar Mühendisliği	1	8.3
	Türkçe	1	8.3
	Görsel Sanatlar	1	8.3
	Türk Dili ve Edebiyatı	1	8.3
	Sınıf Öğretmenliği	1	8.3
	Sosyal Bilgiler	1	8.3

Tablo 1'deki demografik bilgileri incelendiğinde, araştırmaya katılan öğretmenlerinin %58.3'ü ($f=7$) kadın ve %41.7'si ($f=5$) erkek cinsiyet grubunu oluşturmuştur. Medeni durumuna bakıldığında zaman %58.3'ü ($f=7$) bekâr ve %41.7'si ($f=5$) evli olduğu tespit edilmiştir. Yaş grubuna bakıldığında zaman %16.7'si ($f=2$) 18-24 yaş, %50.0'ı ($f=6$) 25-34 yaş ve %33.3'ü ($f=4$) 35-44 yaş aralığını oluşturduğu görülmüştür. Eğitim durumu grubuna bakıldığında zaman %83.3'ü ($f=10$) lisans, %8.3'ü ($f=1$) yüksek lisans ve %8.3'ü ($f=1$) doktora mezunu olduğu tespit edilmiştir. Mesleki kıdem grubuna bakıldığında zaman %16.7'si ($f=2$) 1-5 yıl, %50.0'ı ($f=6$) 6-10 yıl, %25.0'ı ($f=3$) 11-15 yıl ve %8.3'ü ($f=1$) 16 ve üzeri yıl aralığında olduğu belirlenmiştir. Mezuniyet branşı grubuna bakıldığında zaman %25.0'ı ($f=3$) fen ve teknoloji, %16.7'si ($f=2$) çocuk gelişimi %8.3'ü ($f=1$) psikoloji, %8.3'ü ($f=1$) bilgisayar mühendisliği, %8.3'ü ($f=1$) Türkçe, %8.3'ü ($f=1$) görsel sanatlar, %8.3'ü ($f=1$) Türk dili ve edebiyatı, %8.3'ü ($f=1$) sınıf öğretmenliği ve %8.3'ü ($f=1$) sosyal bilgiler alanında mezun oldukları belirlenmiştir. Çalışmaya gönüllü katılan öğretmenlerin görev bilgileri Tablo 2'de yer verilmiştir.

Tablo 2

Araştırmaya Katılan Öğretmenlerin Üsküdar Çocuk Üniversitesi'ndeki Görev Bilgileri

Değişkenler	Gruplar	Öğretmen	
		f	%
Görev Yaptığı Kampüsü	Korkut Özal Kampüsü	4	33.3
	Prof. Dr. Fuat Sezgin Kampüsü	4	33.3
	Bilge Çocuklar Kampüsü	4	33.3
Görevli olduğu Branşı	STEM	2	16.7
	Zihin Haritaları	2	16.7
	Eğitici Drama	2	16.7
	Etkili İletişim Stratejileri	1	8.3
	Yazılım Atölyesi	1	8.3
	FKB Atölyesi	1	8.3
	Sanat ve Tasarım	1	8.3
	Sınıf Öğretmenliği	1	8.3
	Sosyal Bilgiler	1	8.3
Çalışma Süresi	1-3 Yıl	4	33.3
	4-6 Yıl	6	50.0
	7-9 Yıl	2	16.7

Tablo 2'deki görev bilgileri incelendiğinde, araştırmaya katılan öğretmenlerinin %33.3'ünün (f=4) Korkut Özal Kampüsü, %33.3'ünün (f=4) Prof. Dr. Fuat Sezgin Kampüsü ve %33.3'ünün (f=4) Bilge Çocuklar Kampüsü'nde görev yaptığı belirlenmiştir. Öğretmenlerin branş dağılımlarına bakıldığında zaman, %16.7'si (f=2) STEM, %16.7'si (f=2) zihin haritaları, %16.7'si (f=2) eğitici drama, %8.3'ü (f=1) etkili iletişim stratejileri, %8.3'ü (f=1) yazılım atölyesi, %8.3'ü (f=1) FKB atölyesi, %8.3'ü (f=1) sanat ve tasarım, %8.3'ü (f=1) sınıf öğretmenliği ve %8.3'ü (f=1) sosyal bilgiler alanlarında görevli oldukları tespit edilmiştir. Ayrıca, öğretmenlerin görev süreleri %33.3'ü (f=4) 1-3 yıl, %50.0'ı (f=6) 4-6 yıl ve %16.7'si (f=2) 7-9 yıl aralığında olduğu belirlenmiştir. Çalışmaya katılan öğretmenlerin Web 2.0 araçları kullanım yeterlilik düzeyleri Tablo 3'te yer verilmiştir.

Tablo 3

Araştırmaya Katılan Öğretmenlerin Web 2.0 Araçları Kullanım Yeterlilik Düzeyleri

Değişkenler	Gruplar	Öğretmen	
		f	%
Web 2.0 kullanma eğitimi alma durumu	Evet	5	41.7
	Hayır	7	58.3
Web 2.0 araçlarını derslerinde kullanma	Evet	11	91.7
	Hayır	1	8.3
Web 2.0 araçlarını kullanma düzeyi	Kötü	1	8.3
	Orta	4	33.3
	İyi	7	58.3
Web 2.0 araçlarını tanıma süresi	1 yıldan az	1	8.3
	2-3 yıl	3	25.0

	4-5 yıl	4	33.3
	6-7 yıl	2	16.7
	16-17 yıl	2	16.7
Web 2.0 araçları ile ilk karşılaşılan yer	Sosyal Medya	6	50.0
	Eğitim Semineri	4	33.3
	eTwinning	2	16.7

Tablo 3'teki Web 2.0 araçları kullanım yeterlilik düzeyleri incelendiğinde, araştırmaya gönüllü katılan üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren Üsküdar Çocuk Üniversitesi'ndeki öğretmenlerinin %41.7'sinin (f=5) Web 2.0 araçları kullanma eğitimi aldığı ve %58.3'ünün (f=7) ise bu eğitimi almadığı tespit edilmiştir. Katılımcıların %91.7'si (f=11) Web 2.0 araçlarını derslerinde kullanmakta ve %8.3'ü (f=1) kullanmamaktadır. Kullanım düzeylerine bakıldığında, %8.3'ü (f=1) Web 2.0 araçlarını kötü düzeyde kullanırken, %33.3'ü (f=4) orta düzeyde ve %58.3'ü (f=7) iyi düzeyde kullanmaktadır. Ayrıca, Web 2.0 araçlarını tanıma süreleri incelendiğinde, %8.3'ü (f=1) 1 yıldan az, %25.0'ı (f=3) 2-3 yıl, %33.3'ü (f=4) 4-5 yıl, %16.7'si (f=2) 6-7 yıl ve %16.7'si (f=2) 16-17 yıl süreyle bu araçları tanıdığı belirlenmiştir. Öğretmenlerin Web 2.0 araçlarıyla ilk karşılaştıkları yerler arasında %50.0'ı (f=6) sosyal medya, %33.3'ü (f=4) eğitim semineri ve %16.7'si (f=2) eTwinning olarak belirlenmiştir.

Veri Toplama Araçları

Bu çalışmada, üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde görev yapan öğretmenlerden veri toplamak için nitel araştırma yöntemlerinden sıkça kullanılan görüşme yöntemi tercih edilmiştir. Görüşme, kişilerin belirli bir konu hakkındaki duygu ve düşüncelerini derinlemesine anlamayı ve bireylerin tutumlarını, deneyimlerini ve yorumlarını ortaya çıkarmayı amaçlamaktadır (Karataş, 2015). Görüşme tekniği, kişilerin bir konuya ilişkin deneyim, tutum, algı ve yorum gibi durumlarını belirli bir amaç doğrultusunda anlamaya çalışmak için kullanılır (Yıldırım ve Şimşek, 2021). Yarı yapılandırılmış görüşme tekniği ise, görüşme tekniğine göre daha esnek bir yaklaşımdır. Katılımcıların görüşlerini sınırlayan yazılı testler ve anketler yerine, katılımcıların görüşlerini açıkça ifade etmelerine olanak tanır ve bu sayede araştırmaya derinlik katar. Ayrıca, gerektiğinde araştırmacıyı yönlendiren açık uçlu sorulardan oluşur (Yıldırım ve Şimşek, 2021). Bu çalışmada, üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde görevli öğretmenlerin genel bilgilerini toplamak amacıyla “*kişisel bilgi formu*” ve “*görüşme formu*” kullanılmıştır.

Kişisel Bilgi Formu; üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren Çocuk Üniversitesi'nde görev yapan öğretmenlerin cinsiyet, medeni durum, yaş, görev yaptıkları Üsküdar Çocuk Üniversitesi kampüsü ve Web 2.0 araçlarıyla ilgili eğitim alma durumu gibi bilgileri içermektedir. Araştırmacılar tarafından hazırlanmıştır.

Görüşme Formu; üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren Çocuk Üniversitesi'nde görev yapan öğretmenlerin Web 2.0 araçlarına dair görüşlerini öğrenmek amacıyla açık uçlu sorular içermektedir. Araştırmacılar tarafından hazırlanmıştır. Çalışma öncesinde, formun anlaşılabilirliğini değerlendirmek amacıyla Türkçe eğitimi alanında uzman bir kişiye danışılmış; ayrıca, ölçme ve değerlendirme alanında uzman bir uzmandan da görüş alınarak form önceden yapılandırılmıştır. Formun uygulanabilirliğini değerlendirmek amacıyla pilot bir çalışma yapılmış ve form, üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren beş öğretmene gönderilmiştir. Pilot çalışma sonucunda, bazı maddelerde düzeltmeler ve eklemeler yapılarak görüşme formuna son hali verilmiştir. Açık uçlu sorular şunlardır; (1) Web 2.0 teknolojileri denince aklınıza ne geliyor? (2) Web 2.0 araçlarını derslerinizde kullanıyor musunuz? Kullanmıyorsanız nedenini açıklayınız. Kullanıyorsanız, nasıl kullandığınızı belirtiniz. (3) Derslerinizde en fazla kullandığınız Web 2.0 araçları hangileridir? (4) Web 2.0 araçlarını derslerde ne amaçla kullanıyorsunuz? (5) Web 2.0 araçlarını kullanmanın avantajları nelerdir? (6) Web 2.0 araçlarını kullanmanın dezavantajları nelerdir? (7) Web 2.0 araçlarını derslerinizde kullanırken herhangi bir problemle karşılaştınız mı? Eğer karşılaştıysanız, nedenlerini önem sırasına göre açıklayınız? (8) Web 2.0 araçlarının kazandırdığı sosyal yaşam kazanımları nelerdir? (9) Web 2.0 araçlarıyla ilgili tavsiye aldığınız kaynaklar nelerdir? bu sorular formda yer almaktadır.

Verilerin Toplanması ve Analizi

Çalışma, 2024-2025 eğitim öğretim yılında üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde görev yapan öğretmenler ile gerçekleştirilmiştir. Görüşmeler yüz yüze, telefonla ya da diğer teknolojik araçlarla yapılabilir (Kuş, 2012; Yıldırım ve Şimşek, 2021). Görüşmeler, Google Forms üzerinden gerçekleştirilmiştir. Dikkatli bir şekilde uygulandığında, çevrim içi açık uçlu sorular; belirli sorulara ilişkin olarak, hedeflenen örneklemelerden hızlı ve kapsamlı veri toplamak için etkili araçlar olabilir. Bu çalışmada kullanılan görüşme formu soruları, bu tekniğe uygun şekilde araştırmacılar tarafından hazırlanmış ve alanında akademik çalışmaları bulunan bir akademisyenin görüşleri doğrultusunda şekillendirilmiştir. Öğretmenlere, Google Forms aracılığıyla hazırlanan açık uçlu sorular gönderilmiş ve bu soruların yanıtlanması sağlanmıştır. Öncelikle alan yazını incelenmiş ve hazırlanan sorulara, uzman görüşleri doğrultusunda son hali verilmiştir. Düzenlemeler yapıldıktan sonra sorular Google Forms'a aktarılmış, üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde görev yapan öğretmenlere iletilmiştir.

Öğretmenlerin yanıtları bilgisayar ortamında bir dosyada toplanmıştır. Çalışmanın amacı öğretmenlere açıklanmış ve gizlilik hakkında bilgilendirme yapılmıştır.

Araştırma verilerinin analizinde, tümevarımsal tematik analiz yaklaşımı benimsenmiştir. Tematik analiz, nitel verilerdeki önemli kavramları belirlemek amacıyla veriyi bölümlere ayırma, kategorize etme ve yeniden yapılandırmaya yönelik bir veri azaltma ve analiz stratejisidir (Ayress, 2008). Tematik analiz iki ana türe ayrılır: tümevarımsal tematik analiz ve kuramsal (tümdengelimsel) tematik analiz. Tümevarımsal tematik analiz, ilgili konuda daha önce bir çalışma yapılmadığında ve dolayısıyla belirlenmiş bir kodlama çerçevesinin olmadığı durumlarda kullanılır. Bu tür analizde, daha önceki bir çalışmanın yokluğu, araştırmacının verinin analizi sürecinde alana veya konuya olan kuramsal ilgisini etkilemez. Kuramsal tematik analiz ise, araştırmacının alana dair kuramsal bir aşinalığı bulunduğu takdirde tercih edilir ve araştırmacı veri setinin belirli yönlerini detaylı bir şekilde sunma eğilimindedir (Braun ve Clarke, 2006). Verilerin analizinde şu adımlar izlenmiştir: (1) Elde edilen veriler Excel belgesine aktarılmış ve yazılı hale dönüştürülmüştür. (2) Toplanan veriler birkaç kez okunarak temalar ve kodlar oluşturulmuştur. (3) Araştırmacı tarafından oluşturulan temalar, uzman görüşüne sunulmuş ve veriler üzerinde ortak bir görüş birliğine varılmıştır. (4) Görüş birliğine varıldıktan sonra, kodlar ve temalar son hali verilerle bulgular kısmında detaylı olarak açıklanmıştır. (5) Bulgular kısmında yapılan alıntılarda, gizlilik ilkesine uygun olarak her katılımcıya kodlar verilmiştir (ÖĞR1’den ÖĞR12’ye kadar).

Geçerlik ve Güvenirlik

Nitel araştırmada, geçerlik ve güvenirlilik standartlarını karşılamak amacıyla çeşitli teknikler geliştirilmiştir. Nitel çalışmalarda geçerlik; *“inandırıcılık ve aktarılabilirlik”* kavramlarıyla ilişkilendirilirken, güvenirlilik ise *“tutarlılık ve doğrulanabilirlik”* ile açıklanmaktadır (Lincoln ve Guba, 1985). Bu araştırmada inanırılığın sağlanması amacıyla, katılımcılar ile yapılan görüşmelerden doğrudan alıntılar yapılarak, yorumlama öncesinde özgün ifadeler yer verilmiştir. Veri analiz süreci tamamlandıktan sonra elde edilen bulgular, *“katılımcı teyidi”* yöntemiyle ilgili kişilere sunulmuş ve bu geri bildirim doğrultusunda herhangi bir tema eklenmemiş ya da çıkarılmamıştır. Aktarılabilirlik, nitel araştırmalarda geçerliği destekleyen bir diğer ölçüt olup, araştırma bulgularının yeterli betimlemeye dayalı olarak başka bağlamlara da aktarılabilir olmasını gerektirir (Yıldırım ve Şimşek, 2021). Bu amaca ulaşmak için bulgular bölümünde doğrudan alıntılara yer verilmiş ve elde edilen verilerin bütünlüğü korunmuştur. Güvenirliğin sağlanması adına çalışmada özellikle tutarlılık

ilkesi ön planda tutulmuştur. Veri toplama araçlarının geliştirilmesi ile veri toplama ve analiz süreçlerinde, eğitim bilimleri alanında uzman bir araştırmacıdan destek alınarak sürecin iç tutarlılığı artırılmıştır (Yıldırım ve Şimşek, 2021). Kodlama sürecindeki güvenilirlik ise, Miles ve Huberman (1994) tarafından önerilen formül kullanılarak hesaplanmıştır: “ $Güvenirlik = [(Görüş\ Birliği) / (Görüş\ Birliği + Görüş\ Ayrılığı)] \times 100$ ”. Miles ve Huberman (1994)’e göre, kodlayıcılar arasında görüş birliğinin en az %80 seviyesinde olması beklenir. Bu araştırmada iki kodlayıcı arasında %83.3’lük bir görüş birliği sağlandığı için çalışma güvenilir olarak kabul edilebilir.

Araştırma ve Yayın Etiği

Araştırmaya dair Yıldız Teknik Üniversitesi Etik Kurulu’nun 30.09.2025 tarih ve 2024.09 toplantı numaralı kararı ile etik kurul izni alınmıştır. Bu çalışmada kullanılacak veri toplama araçları ve yöntemlerine ilişkin bilgilerde etiğe aykırı herhangi bir bulguya rastlanmamıştır.

Bulgular

Bu bölümde, araştırmada kullanılan görüşme formu yoluyla elde edilen veriler sunulacaktır.

Üsküdar Çocuk Üniversitesi’nde Üstün Yetenekli Öğrencilere Eğitim Veren Öğretmenlerin Web 2.0 Teknolojisine İlişkin Görüşleri Temasına Ait Bulgular

Üsküdar Çocuk Üniversitesi’nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin Web 2.0 teknolojisine ilişkin genel görüşlerini paylaşmışlardır. Öğretmenlerin verdikleri cevaplar Tablo 4’te yer verilmiştir.

Tablo 4

Öğretmenlerin Web 2.0 Teknolojisi Kavramına İlişkin Görüşleri

Ana Tema	Alt Tema	Kodlar	Katılımcı Kodları	f
Web 2.0 Teknolojisi	Kolaylık ve Erişilebilirlik	Genel Tanımlar	ÖĞR8, ÖĞR9, ÖĞR11, ÖĞR12	4
		Kullanım Kolaylığı	ÖĞR5, ÖĞR6	2
		Temel Bileşenler	ÖĞR7, ÖĞR8	2
	Temel Teknolojiler	Sosyal Medya Platformlar	ÖĞR1, ÖĞR4	2
		Web Geliştirme Araçları	ÖĞR2	1
		İçerik Oluşturma ve Yönetimi	ÖĞR10	1

Eğitimde Kullanımı	Eğitim Araçları Eğlenceli Öğrenme Ortamları	ÖĞR3, ÖĞR,8, ÖĞR11, ÖĞR12 ÖĞR11	4 1
-----------------------	--	------------------------------------	--------

Tablo 4 incelendiği zaman Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin Web 2.0 teknolojisine ilişkin görüşleri üç kategori ve sekiz alt kategoriye belirlenmiştir. (1) Kolaylık ve erişilebilirlik kategorisi ($f=8$), öğretmenlerin Web 2.0 teknolojilerini kullanırken karşılaştıkları kolaylıkları ve erişim olanaklarını vurgulamaktadır. Öğretmenlerin bu teknolojilere olumlu bir bakış açısıyla yaklaşması, öğrencilerin öğrenme süreçlerine daha etkin bir biçimde katılmalarına yardımcı olabilir. Alt kategorilerden “*genel tanımlar*” ($f=4$) belirgin olması ise, öğretmenlerin Web 2.0 teknolojilerini nasıl tanımladıkları ve bu teknolojilerin sunduğu fırsatları nasıl algıladıklarına dair bakış sunmaktadır. (2) Temel teknolojiler kategorisi ($f=4$), öğretmenler kullandığı web platformlarından söz etmişlerdir. Alt kategorilerden “*sosyal medya platformlar*” ($f=2$) belirgin olması, öğretmenlerin eğitimde sosyal medya araçlarını nasıl entegre ettiklerini ve bu platformların öğrencilerle etkileşimdeki rolünü göstermektedir ve öğrencilerin daha sosyal ve işbirlikçi öğrenme deneyimleri kazanmalarına olanak sunmaktadır. (3) Eğitimde kullanımı kategorisi ($f=5$), Web 2.0 teknolojilerinin eğitimdeki uygulamalarından söz etmişlerdir. Alt kategorilerden “*eğitim araçları*” ($f=4$) alt kategorisinin belirgin olması, öğretmenlerin hangi araçları tercih ettiğini ve bu araçların pedagojik faydalarını ele alırken, aynı zamanda öğretmenlerin teknoloji entegrasyonuna ne denli önem verdiklerini ve eğitimde yenilikçi yöntemleri nasıl benimsediklerini ortaya koymaktadır. Bu konuya dair bazı Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin görüşleri ise doğrudan şu şekildedir:

“HTML, CSS, JavaScript gibi temel yapı taşlarının yanı sıra, web geliştirme çerçeveleri (frameworks) ve kütüphaneleri (libraries), web sunucuları, veri tabanı yönetim sistemleri, API'lar, bulut hizmetleri, ve güvenlik protokolleri geliyor. Ayrıca, kullanıcı deneyimini optimize eden teknikler ve araçlar da web teknolojileri kapsamında değerlendirilir.” [ÖĞR2]

“Eğitim-Öğretimi kolaylaştıran, öğrencilerin anlamalarını somut hale dönüştüren araçlar.” [ÖĞR3]

“İnternet üzerinde içerik oluşturma, paylaşma ve yönetme amacıyla kullanılan yazılım, araç ve protokoller gelir.” [ÖĞR10]

“Eğitimde etkin bir şekilde kullanılmasını sağlayarak daha fazla öğrencinin etkileşimde bulunmasını kolaylaştıran bir uygulama.” [ÖĞR12]

Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde Üstün Yetenekli Öğrencilere Eğitim Veren Öğretmenlerin Web 2.0 Araçlarının Kullanımına İlişkin Görüşleri Temasına Ait Bulgular

Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin Web 2.0 araçlarının kullanımına ilişkin görüşlerini paylaşmışlardır. Öğretmenlerin verdikleri cevaplar Tablo 5'te yer verilmiştir.

Tablo 5

Öğretmenlerin Web 2.0 Araçlarının Kullanımı

Ana Tema	Alt Tema	Kodlar	Katılımcı Kodları	f
Web 2.0 Araçlarının Kullanımı	Kullanım Durumu	Evet, kullanıyorum	ÖĞR1'den ÖĞR12'ye kadar	12
	Kullanım Amacı	Öğrenci Etkileşimi ve Katılımı	ÖĞR2, ÖĞR10, ÖĞR11, ÖĞR12	4
		Sunum ve Materyal Hazırlama	ÖĞR6, ÖĞR7, ÖĞR8	3
		Görsel ve İşbirlikçi Öğrenme	ÖĞR3, ÖĞR10, ÖĞR11	3
		İçerik Oluşturma	ÖĞR1, ÖĞR9, ÖĞR12	3
	Kullanım Yöntemleri	Araçların Çeşitliliği	ÖĞR2, ÖĞR6, ÖĞR7	3
		Özelleştirilmiş Eğitim Deneyimi	ÖĞR10, ÖĞR12	2

Tablo 5 incelendiği zaman Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin Web 2.0 araçlarının kullanımına ilişkin görüşleri üç kategori ve yedi alt kategoriye ayrılmıştır. (1) Kullanım durumu kategorisi ($f=12$), öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını aktif biçimde kullanma durumlarını ortaya koymaktadır ve bu da öğretmenlerin teknolojiyi benimsemeye oldukça hevesli olduklarını gösteriyor. (2) Kullanım amacı kategorisi ($f=13$), Web 2.0 araçlarının hangi amaçlarla kullanıldığını ortaya koymaktadır. Alt kategorilerden “*öğrenci etkileşimi ve katılımı*” ($f=4$) belirgin olması, öğretmenlerin bu araçları öğrencilerin derslere katılımını artırmak için kullandığını göstermektedir. (3) Kullanım yöntemleri kategorisi ($f=5$), öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını nasıl kullandıklarına dair bilgiler sunuyor. Alt kategorilerden “*araçların çeşitliliği*” ($f=3$) belirgin olması, öğretmenlerin çeşitli Web 2.0 araçları aracılığıyla farklı öğretim stratejileri geliştirmekte olduklarını gösteriyor ve öğretmenlerin yenilikçi yaklaşımlarla farklı öğrenme stillerine hitap etme çabalarını yansıttıyor ve araçların çeşitliliği, eğitimde zenginleştirici bir deneyim sunarak öğrencilerin ilgi ve motivasyonunu artırmak için kullanılabilir. Bu konuya dair bazı Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin görüşleri ise doğrudan şu şekildedir:

“Web 2.0 araçlarını derslerimde kullanıyorum. Bu araçları kullanmamın nedeni, etkileşimli ve işbirlikçi öğrenme ortamları yaratmak, öğrencilerin derslere daha aktif katılımını sağlamak ve öğrenme sürecini daha eğlenceli hale getirmek. Örneğin, Google Docs’u ortak çalışma yapmak için, kahoot veya quizlet gibi araçları sınav ve alıştırma için, Github ve W3Schools ile yazılım çalışmaları yapıyoruz ayrıca Google Colab kullanarak sanal bilgisayarlar üzerinde cloud tabanlı python çalışma ortamları oluşturuyoruz.” [ÖĞR2]

“Özellikle öğrencilere ders konuları ile ilgili çeşitli içerikler hazırlamak, dersleri daha etkili ve ilgi çekici hale getirmek için kullanıyorum. Bu sayede öğrencilerin derse olan ilgisi de artmış oluyor.” [ÖĞR9]

“Derslerimde Web 2.0 araçlarını kullanıyorum çünkü bu araçlar öğrencilerin derslere aktif katılımını ve etkileşimde bulunmalarını sağlıyor. Öğrencilerin içerik üretebilmesi, işbirliği yapabilmesi ve daha etkileşimli bir öğrenme deneyimi yaşamaları açısından önemli avantajlar sunuyor. Ayrıca, öğrencilerin bireysel öğrenme hızlarına uygun içeriklere erişmelerini sağlıyor, bu da öğrenme sürecini daha verimli hale getiriyor.” [ÖĞR10]

Üsküdar Çocuk Üniversitesi’nde Üstün Yetenekli Öğrencilere Eğitim Veren Öğretmenlerin Derslerde En Fazla Kullanılan Web 2.0 Araçları Temasına Ait Bulgular

Üsküdar Çocuk Üniversitesi’nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin derslerinde en fazla kullanılan Web 2.0 araçlarına ilişkin görüşlerini paylaşmışlardır. Öğretmenlerin verdikleri cevaplar Tablo 6’da yer verilmiştir.

Tablo 6

Öğretmenlerin Derslerde En Fazla Kullanılan Web 2.0 Araçları

Ana Tema	Alt Tema	Kodlar	Katılımcı Kodları	f
En Çok Kullanılan Web 2.0 Araçları	Fotoğraf/Video Düzenleme ve Tasarım Uygulamaları	YouTube, Canva	ÖĞR1, ÖĞR3, ÖĞR5, ÖĞR6, ÖĞR7, ÖĞR8, ÖĞR9, ÖĞR11, ÖĞR12	9
	Karikatür ve Poster Tasarlama Araçları	Canva, Thinglink	ÖĞR3, ÖĞR6, ÖĞR7, ÖĞR8, ÖĞR9, ÖĞR11, ÖĞR12	7
	Afiş ve İnfografik Hazırlama Araçları	Canva, Visme	ÖĞR3, ÖĞR6, ÖĞR7, ÖĞR8, ÖĞR9, ÖĞR11, ÖĞR12	7
	Pano Oluşturma Uygulamaları	Padlet, Jamboard	ÖĞR9, ÖÖĞR10, ÖĞR12	3
	Test, Quiz, Bulmaca ve Kelime Bulutu Oluşturma Uygulamaları	Kahoot!, Quizlet	ÖĞR9, ÖĞR10, ÖĞR12	3
	Uzaktan Eğitim Araçları	Google Classroom, Zoom	ÖĞR2, ÖĞR6	2
	Programlama ve Geliştirme Araçları	Replit, Scratch, W3schools, Google Colab	ÖĞR2, ÖĞR12	2
	Hikâye ve Kitap Yazma Uygulamaları	StoryJumper	ÖĞR9	1
	Blog Oluşturma Uygulamaları	Vikipedi, Ekşi Sözlük	ÖĞR4	1
	Sunum Hazırlama Araçları	Prezi	ÖĞR9	1
	Zihin Haritası Oluşturma Uygulamaları	WiseMapping	ÖĞR11	1

Tablo 6 incelendiği zaman Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin derslerinde en fazla kullanılan Web 2.0 araçlarına ilişkin görüşleri on bir kategori ve onbir alt kategoriye ayrılmıştır. Öğretmenlerin derslerinde en çok tercih ettiği Web 2.0 aracının “Canva” olduğu belirlenmiştir. Bu araç, görsel tasarım ve infografik oluşturma konusundaki becerileri sayesinde, öğretmenlerin çeşitli ihtiyaçlarını karşılamak için iyi bir seçenek olarak öne çıkmaktadır. Bu konuya dair bazı Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin görüşleri ise doğrudan şu şekildedir:

“Derslerimde en fazla kullandığım Web 2.0 araçları arasında Scratch, Canva, Thinglink, Kahoot! ve Padletyer alıyor.” [ÖĞR11]

“Genel ağırlıklı olarak ücretsiz bir kavram (zihin) haritası oluşturma WiseMapping. Görsel içerikler oluşturma öğretmenlere ücretsiz olan Canva kullanıyorum.” [ÖĞR12]

Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde Üstün Yetenekli Öğrencilere Eğitim Veren Öğretmenlerin Web 2.0 Araçlarının Derslerde Kullanım Amaçları Temasına Ait Bulgular

Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin Web 2.0 araçlarının kullanım amaçlarına ilişkin görüşlerini paylaşmışlardır. Öğretmenlerin verdikleri cevaplar Tablo 7'de yer verilmiştir.

Tablo 7

Öğretmenlerin Web 2.0 Araçlarının Derslerde Kullanım Amaçları

Ana Tema	Alt Tema	Kodlar	Katılımcı Kodları	f
Web 2.0 Araçlarının Kullanım Amaçları	Öğrenci Katılımı	İşbirliği	ÖĞR2, ÖĞR3, ÖĞR10	3
		Aktif Katılım	ÖĞR2, ÖĞR10	2
	Öğrenme Sürecini Destekleme	Görsel Destek	ÖĞR4, ÖĞR7, ÖĞR8	3
		Zenginleştirme	ÖĞR6	1
	Bilgi Aktarımı	Bilgi Verme	ÖĞR1, ÖĞR5	2
		Öğreticilik	ÖĞR5	1
	Eğlenceli Öğrenme	Eğlenceli Ortam	ÖĞR10, ÖĞR11	2
	İçerik Üretimi	İçerik Oluşturma	ÖĞR9	1
	Soyut Bilgiyi Somutlaştırma	Soyutları Somutlaştırma	ÖĞR7, ÖĞR12	2
	Geri Bildirim	Geri Bildirim Sürecini Hızlandırma	ÖĞR2	1

Tablo 7 incelendiği zaman Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin Web 2.0 araçlarının derslerde kullanım amaçlarına ilişkin görüşleri yedi kategori ve on alt kategoriye ayrılmıştır. (1) Öğrenci katılımı kategorisi (f=5), öğrenci

katılımının ön planda olması, öğretmenlerin öğrencileri derse aktif bir şekilde dahil etme çabalarını göstermektedir ve öğrenme deneyiminin daha etkileşimli ve dinamik hale gelmesini sağlamaktadır. Alt kategorilerden “*işbirliği*” ($f=3$) belirgin olması, öğretmenlerin öğrencileri grup çalışmaları ve ortak projeler aracılığıyla etkileşimde bulunmaya teşvik ettiğini ve işbirlikçi öğrenme, öğrencilerin sosyal becerilerini geliştirmesinin yanı sıra, bilgi paylaşımını ve derinlemesine anlama süreçlerini desteklemektedir. (2) Öğrenme sürecini destekleme kategorisi ($f=4$) öğretmenlerin öğrenme süreçlerini çeşitli yollarla desteklediğini ve görsel ve etkileşimli materyallerin kullanılması, öğrencilerin bilgiyi daha iyi kavramalarına yardımcı olabilir. Alt kategorilerden “*görsel destek*” ($f=3$) belirgin olması, öğretmenlerin öğrenmeyi görsel materyallerle zenginleştirdiğini ve bu yöntemle öğrencilerin dikkatini çekmekte ve bilgiyi daha akılda kalıcı hale getirmekte etkili bir araçtır. (3) Bilgi aktarımı kategorisi ($f=4$) bilgi aktarımının önemli bir yer tuttuğu, öğretmenlerin öğrencilere bilgiyi etkili bir şekilde iletmeye odaklandığını göstermektedir. Alt kategorilerden “*bilgi verme*” ($f=2$) alt kategorisinin belirgin olması, öğretmenlerin bilgiyi etkili bir şekilde iletmek için Web 2.0 araçlarını kullandığını, bu durum daha interaktif ve katılımcı yöntemlere dönüşüm gerektirebilir; bilgi aktarma sürecinin yanı sıra, öğrencilerin bu bilgiyi aktif bir şekilde işlemesi de önemlidir. (4) Eğlenceli öğrenme kategorisi ($f=2$), eğlenceli öğrenme ortamlarının oluşturulması, öğrencilerin motivasyonunu artırmak ve eğlenceli aktiviteler, derslerin daha ilgi çekici hale gelmesine katkıda bulunabilir. Alt kategorilerden “*eğlenceli ortam*” ($f=2$) belirgin olması, öğretmenlerin öğrenme süreçlerini eğlenceli hale getirerek öğrencilerin motivasyonunu artırmaya çalıştığını, eğlenceli öğrenme, öğrencilerin derslere olan ilgisini artırır ve öğrenme deneyimini olumlu bir hale getirmektedir. (5) İçerik üretimi kategorisi ($f=1$), öğrencilerin içerik oluşturma fırsatları bulması, yaratıcılıklarını geliştirmelerine yardımcı olmak ve öğrenmeyi daha anlamlı hale getirir ve öğrencilerin aktif katılımını teşvik edebilir. Alt kategorilerden “*içerik oluşturma*” ($f=1$) belirgin olması, öğretmenlerin öğrencilerin kendi içeriklerini üretmelerine olanak tanıdığı, öğrencilerin yaratıcılıklarını geliştirmelerine ve öğrenmeyi daha derinlemesine deneyimlemelerine yardımcı olmaktadır. (6) Soyut bilgiyi somutlaştırma kategorisi ($f=1$), soyut kavramların somutlaştırılması, öğrencilerin karmaşık bilgileri daha iyi anlamalarına yardımcı olur. Öğretmenlerin bu alanda daha fazla strateji geliştirmesi, öğrenmeyi kolaylaştırabilir. Alt kategorilerden “*soyutları somutlaştırma*” ($f=2$) belirgin olması, öğretmenlerin soyut kavramları daha anlaşılır hale getirmek için çeşitli araçlar kullandığını göstermektedir ve öğrencilerin karmaşık bilgileri daha iyi anlamalarına katkıda bulunmaktadır. (7) Geri bildirim kategorisi ($f=1$) geri bildirim sürecinin hızlandırılması, öğrencilerin gelişimlerini takip etmek

ve desteklemek açısından önemlidir ve öğretmenlerin bu süreci etkin bir şekilde yönetmesi, öğrenme süreçlerine olumlu katkı sağlayabilir. Alt kategorilerden “Geri bildirim sürecini hızlandırma” ($f=1$) belirgin olması, öğretmenlerin öğrencilerine daha hızlı ve etkili geri bildirim sağlamaya çalıştıklarını ve öğrencilerin gelişimlerini desteklemektedir. Bu konuya dair bazı Üsküdar Çocuk Üniversitesi’nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin görüşleri ise doğrudan şu şekildedir:

“Öğrenciler arasında işbirliğini artırmak. Etkileşimli ve dinamik bir öğrenme ortamı oluşturmak. Öğrencilerin derslere aktif katılımını sağlamak. Farklı öğrenme stillerine hitap edebilmek. Geri bildirim sürecini hızlandırmak ve kolaylaştırmak. Öğrencilerin teknolojiyi etkin ve verimli kullanma becerilerini geliştirmek” [ÖĞR2]
 “İşbirlikli çalışma ve bilgi kavram ilişkisini daha iyi kurmak amacıyla” [ÖĞR3]
 “Görsel sanatlarda soyut bilgi aktarımını somutlaştırmak amacıyla kullanıyorum” [ÖĞR7]

Üsküdar Çocuk Üniversitesi’nde Üstün Yetenekli Öğrencilere Eğitim Veren Öğretmenlerin Web 2.0 Araçlarının Derslerde Kullanım Avantajları Temasına Ait Bulgular

Üsküdar Çocuk Üniversitesi’nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin Web 2.0 araçlarının kullanım avantajlarına ilişkin görüşlerini paylaşmışlardır. Öğretmenlerin verdikleri cevaplar Tablo 8’de yer verilmiştir.

Tablo 8

Öğretmenlerin Web 2.0 Araçlarının Derslerde Kullanım Avantajları

Ana Tema	Alt Tema	Kodlar	Katılımcı Kodları	<i>f</i>
Web 2.0 Araçlarının Avantajları	Pedagojik Yaklaşımlar	Öğrenci Katılımını Artırma	ÖĞR2, ÖĞR6, ÖĞR10	3
		Eğlenceli ve Etkili Ders Akışı	ÖĞR8, ÖĞR12	1
		İnteraktif Etkileşim	ÖĞR7	1
		Yaparak ve Yaşayarak Öğrenme	ÖĞR11	1
		İşbirliği Sağlama	ÖĞR2	1
		Anında Geri Bildirim	ÖĞR2	1
		Hayal Gücünü Geliştirme	ÖĞR11	1
	Teknolojiye Erişim ve Kullanım	Etkili İçerikler Oluşturma	ÖĞR9, ÖĞR12	2
		Güncel Bilgi Erişimi	ÖĞR4	1
		Hızlı ve Güvenilir Bilgi	ÖĞR5	1
		Kolay Erişim ve Kullanım	ÖĞR2	1
	Farklılaştırılmış Öğretim	Sözel Anlatımı Destekleme	ÖĞR1, ÖĞR3	2
		Farklı Öğrenme Stillerine Uyum	ÖĞR2	1

Tablo 8 incelendiği zaman Üsküdar Çocuk Üniversitesi’nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin Web 2.0 araçlarının derslerde kullanım avantajlarına ilişkin

görüşleri üç kategori ve on üç alt kategoriye ayrılmıştır. (1) pedagojik yaklaşımlar kategorisi ($f=9$), üstün yetenekli öğrencilerin motivasyonunu yükseltmek ve onların öğrenme süreçlerine daha fazla dahil olmasını sağlamak, öğretim kalitesini artırarak öğrencilerin daha derin ve etkili bir öğrenme tecrübesi yaşamasına katkıda bulunabilir. Alt kategorilerden “*öğrenci katılımını artırma*” ($f=3$) alt kategorisinin belirgin olması, öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını derslerde kullanarak öğrencilerin katılımlarını teşvik etmeye odaklandığını ve öğrencilerin öğrenme süreçlerine daha fazla dahil olmalarına olanak tanır ve öğrenme deneyimlerini zenginleştirir. Özellikle üstün yetenekli öğrencilerin katılımının desteklenmesi, onların potansiyellerini tam anlamıyla ortaya çıkarmaları açısından önem rol oynayabilir. (2) Teknolojiye erişim ve kullanım kategorisi ($f=5$), öğretmenlerin, eğitim materyallerini daha zengin kılmaya ve öğrencilerin teknolojiyle etkileşimini artırmaya yönelik stratejiler geliştirdiğine işaret eder. Teknolojinin etkin kullanımı, öğrencilerin öğrenme tecrübelerini zenginleştirir ve ilgilerini çeker. Alt kategorilerden “*etkili içerikler oluşturma*” ($f=2$) belirgin olması, öğretmenlerin Web 2.0 teknolojilerini kullanarak öğrencilerin ihtiyaçlarına ve ilgi alanlarına uygun içerikler üretme konusundaki farkındalığını göstermektedir. (3) Farklılaştırılmış öğretim kategorisi ($f=3$), öğretmenlerin üstün yetenekli öğrencilerin potansiyelini en iyi şekilde değerlendirmelerine yardımcı olur ve öğrenme süreçlerini daha etkin hale getirir. Alt kategorilerden “*sözel anlatımı destekleme*” ($f=2$) alt kategorisinin belirgin olması ise öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanarak öğrencilerin sözel ifade yeteneklerini geliştirmeye ve iletişim yeteneklerini güçlendirmek için etkili bir strateji olabilir. Ayrıca, farklı öğrenme stillerine hitap eden çeşitli yöntemler kullanılması, her öğrencinin öğrenme deneyimini iyileştirebilir. Bu konuya dair bazı Üsküdar Çocuk Üniversitesi’nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin görüşleri ise doğrudan şu şekildedir:

“Kolay erişim ve kullanım: Çoğu araç ücretsiz ve internet erişimi olan her yerden kullanılabilir. İşbirliği: Öğrenciler ve öğretmenler arasında kolay işbirliği sağlar. Etkileşim: Öğrencilerin derslere daha aktif katılımını sağlar. Esneklik: Farklı öğretim yöntemlerine ve öğrenme stillerine uyum sağlar. Geri bildirim: Anında ve etkili geri bildirim imkanı sunar. Motivasyon: Oyunlaştırma ve interaktif unsurlar, öğrencilerin motivasyonunu artırır.” [ÖGR2]

“Web 2.0 araçları, öğrenci katılımını teşvik ederek dersleri daha interaktif hale getirir. Öğrenciler yorum yapabilir, soru sorabilir, geri bildirim alabilir ve akranlarıyla fikir alışverişinde bulunabilirler.” [ÖGR10]

“Sanal ortamda yaparak yaşayarak öğrenme ortamı birden fazla duyu organı dahil edildiği için öğrenme kalıcı hale getirmektedir. Öğrencilerin aktif katılımını teşvik eder ve kendi duygu ile düşüncelerini daha rahat ifade etmelerine olanak tanır. Ayrıca, öğrencilerin hayal güçlerini ve yaratıcılıklarını geliştirmelerine yardımcı olur.” [ÖGR11]

Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde Üstün Yetenekli Öğrencilere Eğitim Veren Öğretmenlerin Web 2.0 Araçlarının Derslerde Kullanım Dezavantajları Temasına Ait Bulgular

Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin Web 2.0 araçlarının kullanım dezavantajlarına ilişkin görüşlerini paylaşmışlardır. Öğretmenlerin verdikleri cevaplar Tablo 9'da yer verilmiştir.

Tablo 9

Öğretmenlerin Web 2.0 Araçlarının Derslerde Kullanım Dezavantajları

Ana Tema	Alt Tema	Kodlar	Katılımcı Kodları	f
Web 2.0 Araçlarının Dezavantajları	Teknik Sorunlar	İnternet Bağlantısı Sorunları	ÖĞR2, ÖĞR12	2
		Uzun Hazırlık Süreleri	ÖĞR8, ÖĞR12	2
		Yazılımsal/Donanımsal Eksiklikler	ÖĞR7	1
		Uygulama Dili ve Ücretli Olma	ÖĞR11	1
		Kullanım Zorluğu	ÖĞR2	1
	Sosyal ve Psikolojik Etkiler	Dikkat Dağılması	ÖĞR2, ÖĞR3, ÖĞR6, ÖĞR10	4
		Asosyallik	ÖĞR5	1
		Dijital Ortama Maruz Kalma	ÖĞR9	1
		Gerçeklikten Uzaklaşma	ÖĞR5	1
	Dezavantaj	Dezavantajı yok	ÖĞR1, ÖĞR4	2

Tablo 9 incelendiği zaman Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin Web 2.0 araçlarının derslerde kullanım dezavantajlarına ilişkin görüşleri üç kategori ve on alt kategoriye ayrılmıştır. (1) Teknik sorunlar kategorisi ($f=7$), öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanırken karşılaştıkları teknik aksaklıkları öne çıkmaktadır. İnternet bağlantı problemleri, donmalar ve yazılım uyumsuzlukları gibi teknik sorunlar, öğretimde kesintilere neden olarak öğrencilerin dikkatini dağıtabilir ve dersin akışını bozabilir. Bu durum, öğretmenlerin ders hazırlık süreçlerini etkileyip zaman yönetimini zorlaştırabilir. Alt kategorilerden “internet bağlantısı sorunları” ve “uzun hazırlık süreleri” ($f=2$) belirgin olması, öğretmenlerin bu araçları kullanırken teknik zorluklar ve hazırlık aşamalarının getirdiği sıkıntılara dikkat çektiklerini gösteriyor. İnternet sorunları, öğrenci katılımını olumsuz etkileyebilirken, uzun hazırlık süreleri öğretmenlerin ders planlamasını ve uygulamalarını zaman açısından zorlaştırabilir. (2) Sosyal ve psikolojik etkiler kategorisi ($f=7$), öğrencilerin Web 2.0 araçlarıyla etkileşimleri sırasında yaşayabilecekleri dikkat dağınıklığı gibi sosyal ve psikolojik sorunlara yer vermektedir. Özellikle üstün yetenekli öğrencilerin

odaklanma kapasiteleri, teknolojinin aşırı kullanımı sonucu olumsuz etkilenebilir. Ayrıca, aşırı teknoloji kullanımı öğrencilerin sosyal becerilerinde gerilemeye yol açabilir; yüz yüze etkileşimlerin azalmasına sebep olabilir. Alt kategorilerden “*dikkat dağılması*” ($f=4$) belirgin olması, öğretmenlerin Web 2.0 araçlarının öğrencilerin dikkatini dağıtabileceği konusundaki endişelerini yansıtıyor. Özellikle üstün yetenekli öğrencilerde dikkat dağılması, öğrenme süreçlerinin verimliliğini düşürebilir. Bu durum, öğretim yöntemlerinin çok dikkatlice seçilmesi gerektiğini ve öğrencilerin odaklanmalarını sağlamak için stratejiler geliştirilmesi gerektiğini belirtiyor. (3) Dezavantajı yok ($f=2$) şeklindeki görüşler, Web 2.0 araçlarının eğitimdeki fırsatlarının dezavantajlarını aştığını düşündüklerini gösteriyor. Bu bakış, öğretmenlerin teknolojiye olan olumlu yaklaşımını ve Web 2.0 araçlarının öğrenim sürecine katkı sağlama potansiyelini öne çıkarıyor. Bu görüş, teknolojinin sunduğu avantajların dezavantajlarından daha ağır bastığına dair öğretmenlerin inancını yansıtıyor. Bu konuya dair bazı Üsküdar Çocuk Üniversitesi’nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin görüşleri ise doğrudan şu şekildedir:

“Dozunda kullanılmadığında yetişkin ve çocuklarda asosyalliklik dikkat eksikliği gerçeklikten uzaklaşma diyebiliriz” [ÖĞR5]

“Düz anlatımlar ve uzun konuşmalar gittikçe hayatımızdan çıkıyor. Bu şu an için olumsuzluk hissi vermese de dikkat çekici araç olmadan bir konuya odaklanma becerisi kayboluyor.” [ÖĞR6]

“Öğrencilerin gelişim çağına dijital ortama maruz kalmalarının devam etmesi.” [ÖĞR9]

“Zaman sorunu ve sınıf yönetiminin aksaması oluşabiliyor bazen bu da internet bağlantısının kötü olduğu zamanlarda ortaya çıkıyor genellikle.” [ÖĞR12]

Üsküdar Çocuk Üniversitesi’nde Üstün Yetenekli Öğrencilere Eğitim Veren Öğretmenlerin Web 2.0 Araçlarının Kullanımında Karşılaşılan Problemler Temasına Ait Bulgular

Üsküdar Çocuk Üniversitesi’nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin Web 2.0 araçlarının kullanımı sırasında karşılaşılan problemlere ilişkin görüşlerini paylaşmışlardır. Öğretmenlerin verdikleri cevaplar Tablo 10’da yer verilmiştir.

Tablo 10

Öğretmenlerin Web 2.0 Araçlarının Kullanımında Karşılaşılan Problemler

Ana Tema	Alt Tema	Kodlar	Katılımcı Kodları	<i>f</i>
Web 2.0 Araçları Kullanımında Karşılaşılan Problemler	Teknik ve Yazılımsal Sorunlar	İnternet Bağlantısı Sorunları	ÖĞR6, ÖĞR8, ÖĞR9, ÖĞR10, ÖĞR11, ÖĞR12	6

	Akıllı Tahta Donmaları	ÖĞR3, ÖĞR7	2
	Erişim Sorunları	ÖĞR6, ÖĞR10	2
	Yazılımsal Sorunlar	ÖĞR7	1
Web 2.0 Araç Seçimi	Uygun Araç Bulma Zorluğu	ÖĞR12	1
	Öğrenci Erişim Düzensizliği	ÖĞR10	1
Dikkat Dağıtıcı İçerikler	Reklamlar	ÖĞR1, ÖĞR5	2
Problem ile karşılaşma	Hayır	ÖĞR2, ÖĞR4	2

Tablo 10 incelendiği zaman Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin Web 2.0 araçlarının kullanımında karşılaşılan problemlere ilişkin görüşleri dört kategori ve sekiz alt kategoriye ayrılmıştır. (1) Teknik ve yazılımsal sorunlar kategorisi ($f=11$), yavaş internet bağlantıları, yazılım uyumsuzlukları veya diğer teknik aksaklıklar nedeniyle derslerin akışında zorluklarla karşılaşılabilceğini göstermektedir. Bu tür problemler, öğretmenlerin ders hazırlık süreçlerini ve uygulamalarını sekteye uğratmakta ve dolayısıyla öğrenci katılımını olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Bu bağlamda, eğitimde teknolojinin başarılı bir şekilde entegre edilmesi için bu teknik engellerin aşılması elzemdir. Alt kategorilerden “internet bağlantısı sorunları” ($f=6$) belirgin olması, derslerin akışının bağlantı kesintileri ve düşük internet hızlarıyla sekteye uğrayabileceğine işaret etmektedir. Böyle sorunlar, ders planlamasını ve uygulanmasını güçleştirerek öğrencilerin öğrenme deneyimlerini olumsuz etkileyebilir. (2) Web 2.0 araç seçimi kategorisi ($f=2$), araç çeşitliliği nedeniyle öğretmenlerin gereksinimlerine en uygun olanı belirlemede zorlanabileceğini ortaya koymaktadır. Doğru araçları seçmek, derslerin etkinliğini artırmak ve öğrenci öğrenimini desteklemek açısından kritik öneme sahiptir. Alt kategorilerden “uygun araç bulma zorluğu” ve “öğrenci erişim düzensizliği” ($f=1$) belirgin olması ise, öğretmenlerin ihtiyaçlarına uygun araçları seçme ve öğrencilerin bu araçlara erişimini sağlamada karşılaştıkları zorlukları göstermektedir. Uygun araçların seçilmesi, öğretim sürecinin etkinliğini artıran önemli bir unsurdur. (3) Dikkat dağıtıcı içerikler kategorisi ($f=2$), öğrencilerin öğrenme süreçlerinin reklamlar ve diğer dikkat dağıtıcı unsurlar tarafından olumsuz etkilenebileceğini belirtmektedir. Öğretmenler, bu araçları kullanırken dikkatli olmalı ve bu tür dikkat dağıtıcı içeriklere karşı önlem almalıdır. Alt kategorilerden “reklamlar” ($f=2$) belirgin olması, öğretmenlerin Web 2.0 araçlarının dikkat dağıtıcı özellikler taşımaları konusunda endişeli olduklarını aktarmaktadır. Reklamlar, öğrencilerin dikkatini dağıtarak öğrenme süreçlerini olumsuz etkileyebilir, bu da öğretim ortamlarının daha kontrollü ve dikkat çekici hale getirilmesi gerektiğini vurgulamaktadır. (4) Problem ile karşılaşmadığı kategorisi ($f=2$),

bazı öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanırken herhangi bir sorun yaşamadıklarını belirtmektedir. Bu durum, öğretmenlerin teknolojiye adaptasyon yeteneklerinin yüksek olduğunu ve Web 2.0 araçlarının eğitimdeki potansiyel faydalarını etkin bir biçimde değerlendirebildiklerini göstermektedir. Öğretmenlerin bu araçlarla ilgili olumlu deneyimler yaşadıklarını ifade etmeleri, teknolojinin sunduğu fırsatları etkili bir şekilde kullanabildikleri ve Web 2.0 araçlarını sorunsuz bir şekilde entegre edebildikleri hususunda yeterli bilgi ve deneyime sahip olduklarını ortaya koymaktadır. Bu konuya dair bazı Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin görüşleri ise doğrudan şu şekildedir:

"Video açılmadan önce çıkan reklamlar, öğrencilerin dikkatinin dağılmasına sebebiyet verebiliyor." [ÖĞR1]

"Kullandığım akıllı tahtanın ara ara donması haricinde bir sıkıntı olmadi." [ÖĞR3]

"Sınıfta internetin olmaması, elektrik kesintisi." [ÖĞR8]

"Çok fazla Web 2.0 aracı var, derste kullanım için en uygun olan aracı bulmak zor olabiliyor ya da İnternet bağlantı sıkıntı ortaya çıkıyor." [ÖĞR12]

Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde Üstün Yetenekli Öğrencilere Eğitim Veren Öğretmenlerin Web 2.0 Araçlarının Sosyal Yaşam Kazanımları Temasına Ait Bulgular

Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin Web 2.0 araçlarının sosyal yaşam kazanımlara ilişkin görüşlerini paylaşmışlardır. Öğretmenlerin verdikleri cevaplar Tablo 11'de yer verilmiştir.

Tablo 11

Öğretmenlerin Web 2.0 Araçlarının Sosyal Yaşam Kazanımları

Ana Tema	Alt Tema	Kodlar	Katılımcı Kodları	f
Web 2.0 Araçlarının Sosyal Yaşam Kazanımları	İşbirliği ve Takım Çalışması	Grup Projeleri ve Ortak Çalışmalar	ÖĞR2, ÖĞR9, ÖĞR10	3
		Aktif Katılım	ÖĞR11, ÖĞR12	2
		Pratik Düşünme	ÖĞR3, ÖĞR6	2
		Sosyal Etkileşim	ÖĞR7, ÖĞR12	2
		Problem Çözme	ÖĞR2	1
		Becerileri		
	Teknoloji Okuryazarlığı	İçerik Üretimi	ÖĞR2, ÖĞR12	2
		Kolay Bilgi Erişimi	ÖĞR1, ÖĞR4	2
		Bilgi Paylaşımı ve Geri Bildirim	ÖĞR5, ÖĞR11	2
		Dijital Araçların Kullanımı	ÖĞR2	1
	İletişim Becerileri	İletişimi Geliştirme	ÖĞR2	1
		Farklı Bakış Açıları Öğrenme	ÖĞR8	1

Tablo11 incelendiği zaman Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin Web 2.0 araçlarının sosyal yaşam kazanımlara ilişkin görüşleri üç kategori ve on bir alt kategoriye ayrılmıştır. (1) İşbirliği ve takım çalışması kategorisinde (f=10) öğretmenler, öğrencilerin grup projeleri ve ortak çalışmalarla sosyal etkileşim becerilerini geliştirdiğini ve öğrencilerin problem çözme kabiliyetlerini geliştirirken sosyal bağlılıklarını da artırabilmektedir. Alt kategorilerden “*grup projeleri ve ortak çalışmalar*” (f=3) belirgin olması, öğretmenlerin bu yöntemlerle öğrencileri birlikte çalışma ve ortak hedeflere ulaşma konusunda cesaretlendirdiğini gösteriyor. İşbirlikçi etkinlikler sayesinde öğrenciler, hem sosyal etkileşimlerini geliştiriyor hem de problem çözme becerilerini artırıyor. (2) Teknoloji okuryazarlığı kategorisinde (f=7) öğretmenler, Web 2.0 araçları ile öğrencilerin içerik üretme, bilgiye hızlı erişim sağlama ve paylaşım yapma gibi becerilerini geliştirdiğini ve öğrencilere sosyal ağlarda ve dijital platformlarda daha aktif bir rol üstlenmeleri için fırsat sunmaktadır. Alt kategorilerden “*içerik üretimi*”, “*kolay bilgi erişimi*” ve “*bilgi paylaşımı ve geri bildirim*” (f=2) belirgin olması, öğrencilerin bu alanda yetkinliklerini artırdığını gösteriyor. Bu durum, onların dijital dünyada etkin bir katılımcı olarak sosyal yaşamda daha aktif bir rol almalarını sağlıyor. (3) İletişim becerileri kategorisinde (f=2) öğretmenler, Web 2.0 araçlarının öğrencilerin farklı bakış açılarını anlama ve etkili iletişim kurma yeteneklerini geliştirdiğini ve öğrencilerin sosyal ilişkilerini güçlendirmesine ve empati kurmalarına olanak sağlıyor. Alt kategorilerden “*iletişimi geliştirme*” ve “*farklı bakış açıları öğrenme*” (f=1) belirgin olması, bu araçların iletişim becerilerini nasıl geliştirdiğine dair önemli bilgiler sunmaktadır. Bu sayede öğrenciler, farklı bakış açılarıyla etkileşimde bulunarak sosyal becerilerini güçlendiriyor ve empati yeteneklerini geliştirme fırsatı yakalayabilmektedir. Bu konuya dair bazı Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin görüşleri ise doğrudan şu şekildedir:

“Öğrenciler arasında etkili iletişimi teşvik eder. Grup projeleri ve ortak çalışmalar sayesinde işbirliği becerilerini geliştirir. Öğrencilerin dijital araçları etkin ve verimli kullanma becerilerini artırır. Çeşitli araçlar, problem çözme ve eleştirel düşünme becerilerini geliştirmeye yardımcı olur. Etkileşimli ve yaratıcı içerik üretimi teşvik eder.” [ÖĞR2]

“Öğrencilerin arkadaşları ile işbirliği yapması, oluşturan bir içeriğin sunulması sonucu öğrencilerin bir ürün oluşturma mutluluğu.” [ÖĞR9]

“Bu araçlar, kullanıcıların çevrimiçi ortamda birlikte çalışma alışkanlığı edinmelerini sağlar. Google Drive gibi ortak çalışma araçları, bireylerin ekip içinde etkin bir şekilde çalışarak görev paylaşımı ve uyum sağlamalarını teşvik eder.” [ÖĞR10]

Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde Üstün Yetenekli Öğrencilere Eğitim Veren Öğretmenlerin Web 2.0 Araçlarıyla İlgili Tavsiye Aldıkları Temasına Ait Bulgular

Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin Web 2.0 araçlarıyla ilgili tavsiye aldıkları kaynaklara ilişkin görüşlerini paylaşmışlardır. Öğretmenlerin verdikleri cevaplar Tablo 12'de yer verilmiştir.

Tablo 12

Öğretmenlerin Web 2.0 Araçlarıyla İlgili Tavsiye Aldıkları Kaynaklar

Ana Tema	Alt Tema	Kodlar	Katılımcı Kodları	f
Web 2.0 Araçlarıyla İlgili Tavsiyeler	Akademik ve Deneyimler	Akademik Makaleler	ÖĞR5, ÖĞR10	2
		Meslektaşlar	ÖĞR2, ÖĞR9	2
		Kullanıcı Deneyimleri	ÖĞR6	1
		Kendi Deneyimim	ÖĞR8	1
	Online Kaynaklar	Eğitim Videoları	ÖĞR2, ÖĞR11, ÖĞR12	3
		İnteraktif Öğrenme Videoları	ÖĞR7	1
	Diğer	Yok	ÖĞR1, ÖĞR4	2
	Seminerler	Eğitim Seminerleri	ÖĞR3	1

Tablo 12 incelendiği zaman Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin Web 2.0 araçlarıyla ilgili tavsiye aldıkları kaynaklara ilişkin görüşleri dört kategori ve sekiz alt kategoriye ayrılmıştır. (1) Akademik ve deneyimler kategorisi (f=6), öğretmenlerin Web 2.0 araçları hakkında bilgi ve tavsiye almak için başvurdukları en başlıca kaynakları içermektedir. Akademik makaleler ve meslektaş deneyimlerinin ön plana çıkması, öğretmenlerin hem güncel araştırmalardan hem de uygulama örneklerinden yararlandığını ortaya koymaktadır. Bu tür kaynaklar, öğretim uygulamalarını geliştirmelerine ve pedagojik yöntemlerini zenginleştirmelerine katkı sağlamaktadır. Alt kategorilerden “*akademik makaleler*” ve “*meslektaşlar*” (f=2) belirgin olması, öğretmenlerin kendi alanlarına ilişkin en son araştırmalar ve deneyim paylaşımına dayandığını göstermektedir. Akademik kaynaklar, öğretmenlerin eğitim stratejilerini iyileştirmelerine yardımcı olurken, meslektaşlardan alınan öneriler pratik bilgi paylaşımını desteklemektedir. (2) Online kaynaklar kategorisi (f=4), öğretmenlerin dijital platformlardan nasıl bilgi edindiklerini temsil etmektedir. Eğitim videoları gibi kaynakların ön plana çıkması, öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanma becerilerini geliştirirken görsel ve uygulamalı içeriklere yöneldiklerini göstermektedir. Bu durum, çevrimiçi öğrenme olanaklarının değerlendirilerek teknolojinin etkili bir şekilde kullanılmasına zemin hazırlamaktadır. Alt kategorilerden “*eğitim videoları*”

(f=3) belirgin olması, öğretmenlerin bu araçları daha iyi kavrayabilmek için online eğitim içeriklerine yöneldiğini göstermekte olup, teknolojinin nasıl etkili kullanılabileceğine dair fikirler sunmaya devam etmektedir. (3) Diğer kategorisi (f=2), bazı öğretmenlerin Web 2.0 araçlarıyla ilgili tavsiye aldıklarına yönelik herhangi bir kaynak belirtmemesi dikkat çekicidir. Bu durum, bazı öğretmenlerin bilgi eksikliklerini veya kaynaklara erişimde karşılaştıkları zorlukları yansıtabilmektedir. Öğretmenlerin bilgi erişimi konusundaki problemleri ya da sektördeki bilgi boşluklarını ifade edebileceği gözlemlenmektedir. (4) Seminerler kategorisi (f=1) eğitim seminerlerine dair sınırlı görüş bildirilmesi, öğretmenlerin bu gibi etkinliklerden yararlanma oranlarının düşük olduğunu ima etmektedir. Yalnızca bir öğretmenin bu tür kaynakları değerlendirmesi, seminerlerin etkinliği üzerinde soru işareti yaratmakta ve daha fazla profesyonel gelişim fırsatının gerekli olduğunu düşündürmektedir. Bu konuya dair bazı Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin görüşleri ise doğrudan şu şekildedir:

“Online kaynaklar ve eğitim videoları ve meslektaşlarım” [ÖĞR2]

“İnteraktif öğrenme videoları” [ÖĞR7]

“Eğitim teknolojileri, dijital öğrenme ve Web 2.0 araçlarının eğitime entegrasyonu üzerine yazılmış akademik makaleler ve dergiler, güncel araştırmalar ve uygulamalar takip ediyorum.” [ÖĞR10]

Sonuç ve Tartışma

Bu bölümde, araştırmanın problemleri doğrultusunda elde edilen sonuçlar, bulgular ışığında tartışılmıştır. Araştırmaya gönüllü olarak katılan Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren 12 öğretmenlerin görüşleri değerlendirilmiştir. Tablo 3'e göre, araştırmaya katılan Üsküdar Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin geneli Web 2.0 araçları kullanım eğitimi almadığı ve Web 2.0 araçlarını derslerinde kullanmaktadır. Öğretmenlerin Web 2.0 araçlarıyla kullanım düzeyleri ise iyi düzeyde ve ilk karşılaştıkları yerler arasında ise sosyal medya olarak belirtilmiştir. Alanyazında bazı araştırmalarda öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanmaya hazır olma düzeylerinin yetersiz olduğu ve bu araçları sınıflarına entegre etmek için daha fazla eğitime ihtiyaçlarının olduğu belirtilmektedir (Arabacı ve Orbay, 2022; Avcı Yücel, 2017; Eyüp, 2022; Kurt vd., 2019). Hizmet öncesi ve aday öğretmenlerin Web 2.0 araçları ve öğretim teknolojilerinin müfredata entegrasyonu için en iyi uygulamalar konusunda eğitilmeleri gerekmektedir (Conway, 2017). Şentürk ve diğerleri (2024) tarafından yapılan çalışmada, Web 2.0 araçlarının kullanımının üniversite derslerine entegre edilmesi ve bu araçların öğretmen

eğitiminde kullanım sıklığının arttırılması gerektiği belirtmiştir. Altıok ve diğerleri (2017) tarafından yapılan çalışmada, öğretmenlerin ve öğretmen adaylarının eğitimde kullanacakları web 2.0 araçlarını sadece bilmelerinin yeterli olmadığını bu araçlarla öğretim yaptıklarında uygun öğretim yaklaşımlarının da aktarılması gerektiğini belirtmiştir. Şenyurt ve Şahin (2022) tarafından yapılan çalışmada, öğretmenlerin web 2.0 araçlarından haberdar oldukları ancak bilgilerinin sınırlı olduğu sonucuna ulaşmışlardır.

Öğretmenler Web 2.0 teknolojilerini genellikle kolaylık ve erişilebilirlik, temel teknolojiler ve eğitimde kullanımı gibi kategorilerde değerlendirmiştir. Bu teknolojiler, öğretmenlerin eğitimde yenilikçi yöntemleri benimsemelerine ve öğrencilerin katılımını arttırmalarına yardımcı olmaktadır. Timur ve diğerleri (2020) tarafında yapılan çalışmada, teknolojik çağa ayak uydurabilmek için web 2.0 araçlarının kullanılması gerektiğini vurgulamışlardır. Yağcı ve Şentürk (2023) tarafından yapılan çalışmada, Web 2.0 araçları eğitimde öğretme ve öğrenme için yeni fırsatlar sunmakta ve eğitimciler bu araçları kullanarak öğrencileri için daha ilgi çekici ve etkileşimli öğrenme deneyimleri yaratabilir ve öğrenciler arasında işbirliği ve iletişimi teşvik edebileceğini ifade etmiştir.

Öğretmenler Web 2.0 araçlarını aktif bir şekilde kullanmakta ve genellikle öğrenci etkileşimini artırma amacıyla kullanmaktadırlar. Araç çeşitliliği ise farklı öğretim stratejileri geliştirmelerine olanak sağlamaktadır. Özel yetenekliler sınıfında bilişim teknolojisinin bir araç olarak kullanılması, özel yetenekli öğrenciler için en kritik olarak kabul edilen becerilerin geliştirilmesi için bir araç olarak savunulmaktadır (Lee, 2001). Tenekeci (2020) tarafından yapılan çalışmada, web uygulamaları görsel ve işitsel imkanlar sunduğu için öğrencilerdeki derse katılma isteğini artırdığı sonucuna ulaşılmıştır. Ovalı (2011) tarafından yapılan çalışmada, Web 2.0 araçlarıyla gerçekleştirilen eğitim sürecinin akademik başarı üzerinde olumlu etkisi olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Gündoğdu (2017) tarafından yapılan çalışmada, Web 2.0 araçlarıyla iş birlikli öğrenme ortamları üzerine yaptığı araştırmasında Web 2.0 araçlarının akademik başarıyı arttırdığı sonucuna ulaşılmıştır.

En popüler ve en sık tercih edilen Web 2.0 araçlardan biri Canva'dır; bu araç, görsel tasarım ve infografik oluşturma konusunda öğretmenlere büyük kolaylık sağlamaktadır. Sever ve diğerleri (2023) tarafından yapılan çalışmada, öğretmenlerin en çok kullandığı Web 2.0 aracının Canva olduğu, en az kullandıkları araçların ise Renderforest, MindMeister, Reesha, Zumpad, JigsawPlanet ve InShot olduğu bulunmuştur. Aras (2016) tarafından yapılan çalışmada, Canva'nın öğrencilerin ders içi ve ders dışı öğrenmelerini görsel ve işitsel temelli çalışmalar yapmalarını desteklerken öğrendiklerini eğlenerek pekiştirmelerini sağladığı

görülmüştür. Ayrıca, Canva aracılığıyla öğretmenler, öğrencilerle birlikte görsel ve işitsel içerikler üreterek, öğrencilerin hayal güçlerini kullanmalarını sağlamak ve bu içerikler, gerektiğinde işbirliği yaparak yeniden düzenlenebilmektedir (Sever vd., 2023).

Öğretmenler Web 2.0 araçlarının derslerde genellikle öğrenci katılımını artırma ve görsel destek sağlama amacıyla kullanmaktadır. Ayrıca işbirliği ve öğrenci içerik üretimi gibi etkinliklerle öğrencilerin yaratıcılıklarını desteklemektedirler. Çelebi ve Satırlı (2021) tarafından yapılan çalışmada, Web 2.0 araçları yüz yüze eğitim sürecinde kullanıldığında etkili öğrenme ortamı oluşmasını sağlayıp öğretim sürecinin eğlenceli ve yaratıcı olarak düzenlenebileceğini vurgulamıştır. Korucu (2015) tarafında yapılan çalışmada web teknolojileriyle öğretim yapılmasının akademik başarıya ve öğrenci motivasyonuna olumlu etkisi olduğunu belirtmiştir. Çelik (2021) tarafından yapılan çalışmada, Web 2.0 araçlarının eğlenceli eğitim ortamı sağladığını, kalıcı öğrenme ortamı oluşturduğunu gözlemlemiştir.

Öğretmenler Web 2.0 araçları öğrenci katılımını artırma ve teknolojiye erişim sağlama gibi avantajlarla kullanılmaktadırlar. Farklılaştırılmış öğretim sayesinde her öğrencinin potansiyelini en iyi şekilde değerlendirme fırsatı bulunmaktadır. Horzum (2010) tarafından yapılan çalışmada, Web 2.0 araçlarının en önemli avantajları kişileri kapalı ve sınırlı ortamlardan çıkararak, internetin olduğu her yerde küresel dünyada fikirlerinin paylaşımına olanak vermesidir. Fikir paylaşımı projelerle, etkileşimli paylaşımlarla olur ve bunun için aktif katılım sağlanması gerekir. Bu da kişiye sosyallik kazandırır. Özmen ve diğerleri (2012) tarafından yapılan çalışmada, sosyal ağları kullanmanın kalıcı öğrenmeyi desteklediğini vurgulamıştır. Arabacı ve Akıllı (2021) tarafından yapılan çalışmada, Web 2.0 araçlarının olumlu etkileri arasında öğrenci katılımını artırıp derslerde kalıcılığı sağladığını belirtmişlerdir.

Öğretmenler Web 2.0 araçları teknik sorunlar, dikkat dağınıklığı gibi dezavantajlar, öğretmenlerin karşılaştığı zorluklar arasında yer almaktadır. Ancak bazı öğretmenler, bu araçların dezavantajlarının aşılabileceğini düşünmektedirler. Korucu ve Karalar (2017) tarafından yapılan çalışmada, Web 2 araçları kullanılırken internet erişimiyle ilgili sıkıntılar yaşandığını belirtmişlerdir. Erbil ve Kocabaş (2019) tarafından yapılan çalışmada, eğitimde teknolojik alt yapı eksikliğinin giderilmesi ve öğrencilerin teknolojik araç kullanımının izlenmesi gerektiğini vurgulamışlardır.

Öğretmenler Web 2.0 araçları ile ilgili karşılaşılan problemler teknik ve yazılımsal sorunlar en yaygın sorun olarak öne çıkmaktadır. İnternet bağlantısı ve yazılım uyumsuzlukları derslerin akışını sekteye uğratmaktadır. Gökdere ve diğerleri (2004) tarafından yapılan

çalışmada, bilgi eksikliklerinin ve altyapı sorunlarının öğretmenlerin BİLSEM’lerde eğitim teknolojilerinden yararlanmaları konusunda engel oluşturduğunu bulmuşlardır. Şendurur ve Arslan (2017) tarafından yapılan çalışmada, öğretmenlerin teknik sorunlar yaşayıp desteğe ihtiyaç duymalarının teknolojik entegrasyona engel olduğunu belirtmişlerdir. Talan ve Batdı (2022) tarafından yapılan çalışmada, internet erişim sıkıntısı ve kullanım için gerekli deneyime ihtiyaç duyulması web 2.0 araçlarının olumsuz görülen yönlerindendir. Gündüzalp (2021) Tarafından yapılan çalışmada, Web 2.0 araçlarına yönelik yaşanan teknik problemlerin öğrencilerin bu araçlara karşı olumsuz tutum içinde olacağını belirtmiştir.

Öğretmenler Web 2.0 araçlarının sosyal yaşam kazanımlarına önemli katkılar sağladığını belirtmektedir. Bu araçlar, öğrencilerin işbirliği yaparak takım çalışması becerilerini geliştirmelerine yardımcı olmakta; aynı zamanda teknoloji okuryazarlığı ve iletişim becerilerinin güçlenmesine de olanak tanımaktadır. Öngöz ve Aksoy (2015) tarafından yapılan çalışmada, özel yetenekli öğrencilerin bilişim teknolojileri kullanım biçimlerinin daha amacına uygun olduğu görülmektedir. Özel yetenekli öğrenciler için teknoloji, genel eğitimdeki öğrenciler için sağlananın ötesinde geliştirmeli ve özel yetenekli öğrencilerin ileri bilişsel ihtiyaçlarını karşılamak için uygun şekilde zorlayıcı olmalıdır (VanTassel-Baska ve Baska, 2021).

Öğretmenler Web 2.0 araçları ile ilgili genellikle, akademik makaleler ve meslektaşları gibi kaynaklardan tavsiye alırken, dijital platformlardan ve eğitim videoları gibi online içeriklerden faydalanmaktadırlar. Ancak seminerlere katılım sınırlıdır. Kiroğlu ve Güven (2024) tarafından yapılan çalışmada, genellikle mesleki platformlar, arkadaşlar, sosyal medya, çalıştaylardaki akademisyenler ve proje yürütücülerinden tavsiye aldığını belirtmiştir. Benzer şekilde, MEB (2024) çalışmasında öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını nasıl kullandıkları araştırılmış ve öğretmenler sosyal medya, zümre öğretmenlerinden, seminer ve çalıştaylardan, bilimsel yayınlardan, proje gruplarından, internette gezinirken rastlantısal olarak takip ettiklerini belirtmiştir.

Öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını aktif olarak kullanabilmesi, bu araçların öğretimde daha yaygın kullanılmasını gerektirmektedir. Bu bağlamda öğretmenlere düzenli dijital beceri eğitimleri verilmesi ve araçların kullanımına ilişkin rehberlik sağlanması önemlidir. Ayrıca öğretmenlerin sıklıkla karşılaştıkları teknik ve yazılımsal sorunlar da öğretim süreçlerini olumsuz etkileyebilmektedir. Bu nedenle eğitimde teknoloji kullanımına yönelik teknik destek hizmetlerinin güçlendirilmesi gerekmektedir. Öğretmenlere çeşitli web 2.0 araçlarını sınıfta kullanmalarını destekleyecek eğitimler verilerek çeşitli web 2.0 araçlarına ilişkin farkındalıkları

artırılmalıdır. Öğretmenler web 2.0 araçlarını kullanmanın karmaşıklığından bahsettiler. Türkçe desteği sunan Web 2.0 araçları, materyal ve programlar yaygınlaştırılmalıdır. Üniversitelerde Web 2 araçlarına ilişkin teorik ve uygulamalı dersler verilebilmektedir. Bu kurslarda potansiyel öğretmenlere web 2.0 araçlarının nasıl kullanılacağı detaylı ve uygulamalı olarak öğretilmelidir. Web 2.0 araçlarının öğrencilerin sosyal ve psikolojik gelişimleri üzerindeki etkilerinin gözlemlenmesi ve bu etkilerle baş etme stratejilerinin geliştirilmesi bir diğer önemli husustur. Öğrenci katılımını artıracak araçların daha yaygın kullanılması teşvik edilmelidir. Bu araçlar aynı zamanda işbirliği ve takım çalışması gibi sosyal becerilerin geliştirilmesine de katkıda bulunuyor; Bu nedenle grup çalışması, proje gibi etkinliklerde daha çok kullanılabilir. Son olarak öğretmenlerin Web 2.0 araçlarına ilişkin tavsiye aldıkları kaynaklar arasında deneyim paylaşımı ve mesleki kaynaklar öne çıktığı için öğretmenlerin mesleki gelişimlerini destekleyecek bu tür paylaşım ortamlarının daha fazla oluşturulması gerektiği söylenebilir.

Öneriler

Bu bölümde, elde edilen sonuçlar doğrultusunda ilerki araştırmalara veya araştırmacılara öneriler.

1. Araştırma sadece öğretmenleri kapsamaktadır, öğretmen adayları da eklenerek araştırma genişletilebilir.
2. Farklı Çocuk Üniversitesi'nde üstün yetenekli öğrencilere eğitim veren öğretmenlerin olması ve daha fazla öğretmene ulaşılması çalışmanın geçerliliğini ve güvenilirliğini artıracaktır.
3. Araştırmacıların öğretmenlerin Web 2.0 araçlarını kullanırken özellikle internet altyapısı ve Web 2.0 araçlarının üyelik ücretleri açısından yaşadıkları zorlukların farkında olması, Web 2.0 araçlarının ücretli olması ve bazı araçların içerik sınırı ve hafıza sınırı nedeniyle içeriğine erişilememesi çalışmanın hazırlık sürecinde yarı yapılandırılmış soruların hazırlanmasında araştırmacılara kolaylık sağlayacaktır.

Araştırma ve Yayın Etiği

Araştırmaya dair Yıldız Teknik Üniversitesi Etik Kurulu'nun 30.09.2025 tarih ve 2024.09 toplantı numaralı kararı ile etik kurul izni alınmıştır. Bu çalışmada kullanılacak veri toplama araçları ve yöntemlerine ilişkin bilgilerde etiğe aykırı herhangi bir bulguya rastlanmamıştır.

Kaynakça

- Alhassan, R. (2017). Exploring the relationship between Web 2.0 tools self-efficacy and teachers' use of these tools in their teaching. *Journal of Education and Learning*, 6(4), 217. <https://doi.org/10.5539/jel.v6n4p217>
- Altıok, S., Yükseltürk, E., & Üçgül, M. (2017). Web 2.0 eğitime yönelik gerçekleştirilen bilimsel bir etkinliğin değerlendirilmesi: Katılımcı görüşleri. *Journal of Instructional Technologies & Teacher Education*, 6(1), 1-8.
- Altun, A. (2008). Yapılandırmacı öğretim sürecinde viki kullanımı. *8.Uluslararası Eğitim Teknolojileri Konferansı*, 127-130.
- Arabacı, A. B., & Orbay, K. (2022). Impact of experiencing event design with Web 2.0 tools on prospective mathematics teachers. *Problems of Education in the 21st Century*, 80(1), 52-68. <https://doi.org/10.33225/pec/22.80.52>
- Arabacı, I. B., & Akıllı, C. (2021). English teachers' views on the use of web 2.0 tools in educational environments. *Asian Journal of Education and Training*, 7(2), 115-125. <https://doi.org/10.20448/journal.522.2021.72.115.125>
- Aras, İ. (2016). Yabancı dil olarak almanca öğretiminde yeni web-araçlarının kullanımı. *Uluslararası Multidisipliner Konferansı (IMUCO 2016)*, 897-901.
- Ataman, A. (1998). Üstün zekâlılar ve üstün yetenekliler. İçinde S. Eripek (Ed.), *Özel eğitim* (ss. 171-194). Anadolu Üniversitesi Yayınları.
- Avcı Yücel, Ü. (2017). Perceptions of pedagogical formation students about Web 2.0 tools and educational practices. *Education and Information Technologies*, 22(4), 1571-1585. <https://doi.org/10.1007/s10639-016-9508-7>
- Aydın, A., & Karkaç, N. N. (2015). Özel eğitim alanında çalışan öğretmenlerin empatik eğilim düzeylerinin çeşitli değişkenlere göre incelenmesi. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, 24, 43-65. <https://doi.org/https://doi.org/10.14582/DUZG>
- Ayress, L. (2008). Thematic coding and analysis. In L. M. Given (Ed.), *The Sage Encyclopedia of Qualitative Research Methods* (ss. 868-869). SAGE Publications, Inc.
- Bilgili, A. (2013). Üstün yetenekli çocukların eğitimi sorunu-sosyal sorumluluk yaklaşımı. *Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 12(12), 59-74.
- Bilim ve Sanat Merkezleri Yönergesi, (2018). https://orgm.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2023_12/19153952_milliegitimbakanligibilimvesanatmerkezleriyonergesiveekleri.pdf

- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77-101. <https://doi.org/10.1191/1478088706qp063oa>
- Conway, T. R. (2017). Educating pre-service and novice teachers on the best practices for curriculum integration of web 2.0 tools and instructional technology. In O. Dreon & D. Polly (Ed.), *Teacher education for ethical professional practice in the 21st century* (ss. 123–142). IGI Global. <https://doi.org/10.4018/978-1-5225-1668-2.ch006>
- Creswell, J. W. (2014). *Araştırma deseni: Nitel, nicel ve karma yöntem yaklaşımları* (S. B. Demir (ed.). Eğiten Kitap Yayıncılık.
- Çam, Ş. S., & Acat, M. B. (2023). Öğretmenlerin farklılaştırılmış öğretim yaklaşımını uygulama ve buna ilişkin yetkinlik düzeyleri. *Muş Alparslan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(1), 96-120.
- Çelebi, C., & Satırlı, H. (2021). Web 2.0 Araçlarının ilköğretim seviyesinde kullanım alanları. *Öğretim Teknolojisi ve Hayat Boyu Öğrenme Dergisi-Instructional Technology and Lifelong Learning*, 2(1), 75–110. <https://doi.org/10.52911/ital.938122>
- Çelik Şahin, Ç., Güçlü Yılmaz, F., & Naillioğlu, M. (2020). Bilim ve sanat merkezi yönetici ve öğretmenlerinin bilişim ve dijitalleşme konularına ilişkin görüşlerinin incelenmesi. *Journal of Continuous Vocational Education and Training*, 3(1), 22-37.
- Çelik, T. (2021). Sosyal bilgiler öğretmen adaylarının Web 2.0 uygulamalarıyla biçimlendirici değerlendirme deneyimlerinin incelenmesi. *Milli Eğitim Dergisi*, 50(231), 173-198. <https://doi.org/10.37669/milliegitim.713075>
- Çevik, M. & Şentürk C. (2019). Multidimensional 21th century skills scale: Validity and reliability study. *Cypriot Journal of Educational Sciences*, 14(1), 011-028.
- Dağlıoğlu, H. E. (2010). Üstün yetenekli çocukların eğitiminde öğretmen yeterlikleri ve özellikleri. *Milli Eğitim Dergisi*, 40(186), 72-84.
- Erbil, D. G., & Kocabaş, A. (2019). Sınıf öğretmenlerinin eğitimde teknoloji kullanımı, tersine çevrilmiş sınıf ve işbirlikli öğrenme hakkındaki görüşleri. *İlköğretim Online*, 31-51. <https://doi.org/10.17051/ilkonline.2019.527150>
- Eş, H., & Öztürk Geren, N. (2014). Öğrenci ve velilerin çocuk üniversitesi algısı. *Uluslararası Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 2014(3), 94-105.
- Eyüp, B. (2022). Türkçe öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma yetkinliklerinin incelenmesi. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 23(1), 307-323. <https://doi.org/10.17679/inuefd.952051>

- Fraenkel, J. R., & Wallen, N. E. (2006). *How to design and evaluate research in education*. McGraw-Hill.
- Gökdere, M., Küçük, M., & Çepni, S. (2004). Eğitim teknolojilerinin üstün yetenekli öğrencilerin fen eğitiminde kullanımı üzerine bir çalışma: Bilim sanat merkezleri örnekleme. *The Turkish Online Journal of Educational Technology–TOJET*, 3(2), 149-157.
- Götz, P., & Seifert, M. (2010). Monitoring Children's Universities. In *Eucu. net: European Children's Universities Network; white book* (ss. 49-51). European Children's Universities Network–EUCU.NET c/o Vienna University Children's Office.
- Günder Esgin, E. (2022). The role of children's universities in terms of the third mission of higher education institutions. *Toplum Bilimleri Dergisi*, 16(33), 237-250. <https://doi.org/10.29228/tbd.2007.66397>
- Gündoğdu, M. M. (2017). *Web 2.0 teknolojileri ile geliştirilmiş işbirlikli öğrenme ortamının ortaokul öğrencilerinin akademik başarıları ile problem çözmeye yönelik yansıtıcı düşünme becerilerine ve motivasyon düzeylerine etkisi*. Necmettin Erbakan Üniversitesi.
- Gündüzalp, C. (2021). Web 2.0 araçları ile zenginleştirilmiş çevrimiçi öğrenmenin öğrencilerin üst bilişsel ve yaratıcı düşünme becerilerine etkisi. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim (TEKE) Dergisi*, 10(3), 1158-1177.
- Horzum, M. B. (2010). Öğretmenlerin Web 2.0 araçlarından haberdarlığı, kullanım sıklıkları ve amaçlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 7(1), 603-634.
- Iber, K. (2015). Çocuk üniversitesi ne değildir? İçinde A. Kaplan Sayı, Z. Topçu, T. G. Medet, & Ç. Özdemir (Ed.), *Avrupa'da ve Türkiye'de çocuk üniversiteleri raporu* (ss. 14-15). İstanbul Aydın Üniversitesi Çocuk Eğitimi Uygulama ve Araştırma Merkezi Yayını.
- Kaplan Sayı, A. (2015). İstanbul Aydın Üniversitesi Çocuk Üniversitesi. İçinde A. Kaplan Sayı, Z. Topçu, T. G. Medet, & Ç. Özdemir (Ed.), *Avrupa'da ve Türkiye'de çocuk üniversiteleri raporu* (ss. 26-39). İstanbul Aydın Üniversitesi Çocuk Eğitimi Uygulama ve Araştırma Merkezi Yayını.
- Kara, N., Kobak, K., & İgit, A. (2021). Experimental research on gifted students and social media communication competence program. *Journal of Economy Culture and Society*, 64, 1-14. <https://doi.org/10.26650/JECS2020-845507>
- Karataş, Z. (2015). Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri. *Manevi temelli sosyal hizmet araştırmaları dergisi*, 1(1), 62-80.

- Kaya, F. (2015). Teachers' conceptions of giftedness and special needs of gifted students. *TED Eğitim ve Bilim*, 40(177). <https://doi.org/10.15390/EB.2015.2885>
- Kılıç, Ş., & Kırıl Özkan, T. (2022). BİLSEM öğretmenlerinin eğitim teknolojisi öz yeterliği üzerine bir çalışma. *Uluslararası Eğitim Bilim ve Teknoloji Dergisi*, 8(3), 165–190. <https://doi.org/10.47714/uebt.1173885>
- Kılıç, Ş., & Kırıl Özkan, T. (2023). BİLSEM öğretmenlerinin etwinning platformu hakkında görüşlerinin teknoloji kabul modeli bağlamında incelenmesi. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Eğitim Dergisi*, 5(1), 65-84.
- Kıroğlu, E. S., & Güven, U. (2024). Bilsem öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarıyla ilgili görüşlerinin incelenmesi. *Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi*, 19(41), 1803-1826. <https://doi.org/10.35675/befdergi.1239568>
- Kısakürek, M. A. (2019). Çocuk ve eğitsel uğraşlar. *Ankara University Journal of Faculty of Educational Sciences (JFES)*, 12(1), 53-59. https://doi.org/10.1501/Egifak_0000000608
- Kontaş, H. (2010). Üstün yetenekli ilköğretim öğrencilerinin öğrenme stratejileri. *İlköğretim Online*, 9(3), 1148-1158.
- Korucu, A. T. (2015). Mesleki İngilizce dersinde dinamik web teknolojileri kullanımının akademik başarıya ve derse karşı motivasyona etkisi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 16(3), 243-260.
- Korucu, A. T., & Karalar, H. (2017). Sınıf öğretmenliği öğretim elemanlarının Web 2.0 araçlarına yönelik görüşleri. *Trakya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(2), 456-474. <https://doi.org/10.24315/trkefd.304255>
- Kurt, A. A., Sarsar, F., Filiz, O., Telli, E., Orhan Göksun, D., & Bardakçı, S. (2019). Teachers' use of Web 2.0: Education bag project experiences. *Malaysian Online Journal of Educational Technology*, 7(4), 110-125. <https://doi.org/10.17220/mojet.2019.04.008>
- Kuş, E. (2012). *Nicel–Nitel araştırma teknikleri sosyal bilimlerde araştırma teknikleri nicel mi? Nitel mi?* (4. baskı). Anı Yayıncılık.
- Lee, K. S. Y. (2001). Using telecollaboration for self-regulated thinking skills: Instruction with regular and gifted learners. *High Ability Studies*, 12(2), 235-247. <https://doi.org/https://doi.org/10.1080/135.981.30120084357>
- Levent, F. (2011). Üstün yeteneklilerin haklarını kim koruyacak. *Beylikdüzü İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü Eğitim Dergisi*, 1(1), 22-23.

- Levent, F., Cengizhan, S., & Avcu, A. (2018). Özel yetenekli öğrencilerin eğitimine yönelik sınıf öğretmenlerine uygulanan etkinlik hazırlama eğitiminin etkililiğinin incelenmesi. *Milli Eğitim Dergisi*, 47(1), 385-412.
- Lewis, J. F. (1982). Bulldozers or chairs? Gifted students describe their ideal teacher. *The Gifted Child Today*, 16-19.
- Lincoln, Y. S., & Guba, E. G. (1985). *Naturalistic inquiry*. Sage Publication.
- MacBeath, J., & Waterhouse, J. (2008). *Evaluation of the Children's University: First Report*.
- MEB. (2013). *Özel yetenekli bireylerin eğitimi strateji ve uygulama kılavuzu*.
https://orgm.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2013_11/25034903_zelyeteneklibireylerineitimstratejiveuygulamaklavuzu.pdf#page=31.81
- MEB. (2024). *Cumhuriyetin 100. yılında öğretmenlerin gözüyle teknoloji ve eğitim bölgesel çalıştayları raporu*.
https://www.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2024_03/15112203_OGRETMENLERIN_GOZUYULE_TEKNOLOJI_VE_EGITIM_BOLGESEL_CALISTAYLARI_RAPORU.pdf
- Miles, M. B., & Huberman, M. A. (1994). *An expanded sourcebook qualitative data analysis*. SAGE Publications.
- O'Reilly, T. (2007). What is Web 2.0: Design patterns and business models for the next generation of software. *Communications & Strategies*, 65(1), 17-37.
- Olpak, T. (2023). *Bilim ve sanat merkezlerinde görevli öğretmenlerin dijital yeterliklerinin incelenmesi*. (Tez No. 827377) [Yüksek lisans tezi, Balıkesir Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü]. YÖK Ulusal Tez Merkezi.
- Oruç, Ş., Ateş, H., & Çağır, S. (2019). Türk eğitim sisteminde geçmişten günümüze üstün yetenekliler için yapılan uygulamalar. *Uluslararası Ders Kitapları ve Eğitim Materyalleri Dergisi*, 2(2), 253-273.
- Oruç, Ş., Çağır, S., & Ateş, H. (2020). Üstün yetenekli çocukların eğitimsel beklentileri. *Türkiye Eğitim Dergisi*, 5(2), 302-319.
- Ovalı, T. (2011). *İlköğretim 8. Sınıf Türkçe dersinde bilgisayar destekli öğretimin öğrencilerin anlama becerisine etkisi*. Sakarya Üniversitesi.
- Overton, D. T. (2010). Formation of a Children's University: Formative issues and initial concerns. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 2(2), 3876-3882.
<https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2010.03.608>
- Öngöz, S., & Aksoy, D. A. (2015). Üstün yetenekli öğrenciler bilişim teknolojileri dersinden ne bekliyorlar? *Journal of Education & Special Education Technology*, 1(1), 34-47.

- Özbay, Y. (2013). *Üstün Yetenekli Çocuklar ve Aileleri*. T.C Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı Aile ve Toplum Hizmetleri Genel Müdürlüğü Yayını. https://www.aile.gov.tr/media/92202/01_05_ustun-yetenekli-cocuklar.pdf
- Özel Eğitim Hizmetleri Yönetmeliği, (2018). <https://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/yonetmelik/7.5.24736.pdf>
- Özmen, F., Aküzüm, C., & Sünkür, M. (2012). Sosyal ağ sitelerinin eğitsel ortamlardaki işlevselliği. *Education Sciences*, 7(2), 496-506. <https://doi.org/https://doi.org/10.12739/10.12739>
- Öztürk, N., & Bozkurt Altan, E. (2019). Bir okul dışı öğrenme ortamı: Sinop çocuk üniversitesi. *Uluslararası Beşeri Bilimler ve Eğitim Dergisi*, 5(10), 370-381.
- Sarı, H., Çevik, Ö., Özkan, H. İ., & Ünalı, M. (2023). Covid-19 Salgını sürecinde bilim ve sanat merkezlerinde görev yapan öğretmenlerin uzaktan eğitime ilişkin görüşlerinin değerlendirilmesi. *Turkish Special Education Journal: International*, 5(1), 130-149.
- Sever, R., Bayar, B., & Toker, O. (2023). Öğretmenlerin Web 2.0 Araçlarına Yönelik Görüşleri. *Turkish Studies-Educational Sciences*, 18(1), 1-13. <https://doi.org/10.7827/TurkishStudies.62451>
- Shelley, B., Ooi, C. S., & Brown, N. (2019). Playful learning? An extreme comparison of the Children's University in Malaysia and in Australia. *Journal of Applied Learning & Teaching*, 2(1), 16-23. <https://doi.org/10.37074/jalt.2019.2.1.3>
- Sözel, H. K. (2019). Öğretmenlerin üstün yetenekli bireylerin eğitimlerine yönelik tutumlarının değerlendirilmesi. *Anadolu Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (AUJEF)*, 3(1), 40-54.
- Şahin, A. (2021). Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmen adaylarının dijital okuryazarlık düzeylerinin ve e-öğrenmeye yönelik tutumlarının incelenmesi. *İnsan ve Toplum Bilimleri Araştırmaları Dergisi*, 10(4), 3496-3525. <https://doi.org/10.15869/itobiad.937532>
- Şendurur, P., & Arslan, S. (2017). Eğitimde teknoloji entegrasyonunu etkileyen faktörlerdeki değişim. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 43, 25. <https://doi.org/10.21764/efd.21927>
- Şentürk, C., Yağcı, A., & Ecevit, M. O. (2024). Investigation of Pre-Service Teachers' Self-Efficacy Beliefs For Practical Content Development With Web 2.0 Tools. In Ş. Ay (Ed.), *12 th Internationalconferenceon Socialsciences & Humanities* (pp. 202-239). IKSAD Publishing House. <https://doi.org/https://doi.org/10.5281/zenodo.12594483>

- Şenyurt, Y. S., & Şahin, Ç. (2022). Covid-19 salgınında uzaktan eğitim sürecinde Web 2.0 araçlarının kullanımı ile ilgili sınıf öğretmenlerinin görüşleri. *Uluslararası Bilim ve Eğitim Dergisi*, 5(1), 34-49. <https://doi.org/10.47477/ubed.1082738>
- Talan, T., & Batdı, V. (2022). Öğretmen adaylarının Web 2.0 araçlarını eğitimde kullanma yeterliliklerine ilişkin görüşlerinin Rasch ölçe model ve Maxqda ile analizi. *Elektronik Eğitim Bilimleri Dergisi*, 11(21), 66-85. <https://doi.org/10.55605/ejedus.1066101>
- Tenekeci, M. (2020). Türkçe öğretiminde web uygulamaları ve mobil uygulamalar ile bunların öğretmenlerce bilinirliği. *Millî Eğitim Dergisi*, 48(227), 429-445.
- Timur, S., Timur, B., Arcagök, S., & Öztürk, G. (2020). Fen öğretmenlerinin Web-2 hakkında görüşleri. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 21(1), 63-108. <https://doi.org/https://doi.org/10.29299/kefad.2020.21.01.003>
- Uyulgan, M. A., & Akkuzu, N. (2022). Web 2.0 tools in chemistry teaching: An analysis of pre-service chemistry teachers' competencies and views. *Instructional Technology and Lifelong Learning*, 3(1), 88-114. <https://doi.org/10.52911/itall.1127618>
- Üsküdar Çocuk Üniversitesi, U. (2012). *Üsküdar Çocuk Üniversitesi hakkında*. <https://usgem.org/cocuk-universitesi/hakkimizda/>.
- VanTassel-Baska, J., & Baska, A. (2021). *Curriculum planning & Instructional design for gifted learners*. Routledge. <https://doi.org/10.4324/9781003234050>
- Walan, S., & Gericke, N. (2019). Factors from informal learning contributing to the children's interest in STEM—experiences from the out-of-school activity called Children's University. *Research in Science & Technological Education*, 39(2), 185-205. <https://doi.org/10.1080/02635143.2019.1667321>
- Yağcı, A., & Şentürk, C. (2023). Investigation of teachers' competencies in using Web 2.0 tools. In A. Bilgili (Ed.), *Latin America 6th International Conference on Scientific Researches* (pp. 520-533). Academy Global Publishing House.
- Yıldırım, A., & Şimşek, H. (2021). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Seçkin Yayıncılık.
- Yılmaz, D. (2021). *Üstün Yetenekliler için psikolojik danışma ve rehberlik uygulamaları gereksinimler, sorunlar ve müdahaleler*. Nobel Akademik Yayıncılık.